

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Майбутні гросмейстери

Козацтво провело Різдвяний міжрайонний шаховий турнір для школярів Київщини

▶ СТОР. 10

Школа традицій

Як мама навчила

▶ СТОР. 11

Культура

Шикарні Маланки — візитівка міста

▶ СТОР. 12

№ 9 (5759) СУБОТА, 18 СІЧНЯ 2014 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Володимир РИБАК: «Кризу можна закінчити тільки через переговори»

Із підсумкової прес-конференції Голови Верховної Ради України за результатами роботи третьої сесії парламенту

Глава парламенту Володимир Рибак назвав головними досягненнями третьої сесії парламенту ухвалення закону про держбюджет-2014 та соціально-економічні закони. Соціальні ініціативи Президента та продовження прийняття євроінтеграційних законопроектів, за його словами, стануть завданнями на наступну сесію.

▶ СТОР. 2

Подбали про тих, хто без даху над головою

Цілодобовий пункт обігріву та харчування для бездомних громадян встановили в Житомирі. За словами заступника начальника управління ДСНС у Житомирській області Олега Держанівського, тут може перебувати одночасно до 25 осіб. Представники соціальних служб міста доправлятимуть сюди термоси з гарячою їжею та напоями, надаватимуть медичну допомогу тим, хто її потребуватиме. Торік на території області працювало 69 таких пунктів, у яких отримали необхідну допомогу понад 2,3 тисячі осіб, **передає наш власкор Олексій КАВУН.**

Повернули заборговані зарплати

Майже два мільйони гривень заборгованої зарплати повернуто працівникам Хмельницького завдяки реагуванню прокуратури. До суду спрямовано два кримінальні провадження щодо безпідставної невиплати зарплати. Уже цього року за результатами проведеної прокуратурою перевірки встановлено, що керівник одного із місцевих приватних підприємств кілька місяців не виплачував заробітну плату 53 працівникам, маючи необхідні кошти на рахунку підприємства. Таким чином заборгував їм близько 200 тисяч гривень, **інформує наш власкор Ірина КОЗАК.**

«Діти за колючим дротом» отримали золоту медаль

У столичній галереї Національного історико-архітектурного музею «Київська фортеця» відбулося відкриття виставки та церемонія нагородження переможців IV Всеукраїнського фотоконкурсу «Благодійність крізь призму об'єктива». Ініціювали акцію Український форум благодійників під патронатом Національної спілки фотохудожників України та за підтримки Програми Волонтери ООН, фундації «Відкриті серця України» і компанії EY. Сорок кращих світлин, які були обрані з майже 600 робіт, що надійшли на конкурс з усіх куточків країни, увійдуть у пересувну експозицію. Організатори планують показати її в десяти регіонах та представити у Верховній Раді.

Фотокореспондент нашої газети* Андрій НЕСТЕРЕНКО *за репортаж «Діти за колючим дротом»* («Голос України» № 140 за 31 липня 2013 р.) *отримав перше місце та золоту медаль НСФУ. Тож вітаємо нашого колегу!

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА та Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ПОДІЇ

Сімсот мільйонів за паї

Власники земельних паїв на Вінниччині торік заробили 705 мільйонів гривень за передані в оренду ділянки.

За словами начальника головного управління Державного земельного агентства у Вінницькій області Олексія Коника, окремі сільгосппідприємства сплатили навіть більше, ніж передбачено умовами договору. Адже у 2013-му в регіоні зібрали рекордний врожай зернових, тому з'явилася можливість матеріально зацікавити власників паїв у подальшій співпраці з орендарями, **повідомляє наш власкор Віктор СКРИПНИК.**

Утім, ще не всі орендарі розрахувалися за використання пайових ділянок. Чому? Про це читайте в одному з наступних номерів газети.

Хліб — угору, гречка — вниз

Торік в Україні гречка подешевшала на 13 відсотків, а рис подорожчав майже на 9 відсотків. Ціни на борошно, макаронні вироби, манну та гречану крупи знизились, а на рис — зросли. **За інформацією Державної інспекції з контролю за цінами,** впродовж минулого року хліб також подорожчав на 2,4—3,2 відсотки. Зростання середніх роздрібних цін на масові сорти хліба у більшості регіонів, пояснюють у інспекції, зумовлене певними об'єктивними чинниками. Так, збільшилися основні витрати хлібопекарських підприємств на сировину, оплату праці та енергоносії. Також наголошується, що виробництво «соціального» хліба є збитковим, тому зниження з липня минулого року цін на борошно не позначилося на здешевленні таких батонів та паляниць.

КОРОТКО

■ Найближчими днями в Україні почнеться поступове похолодання, проте найнижча температура повітря в країні очікується наприкінці січня — на початку лютого: від 15 до 20 морозу вночі, **повідомила завідділу кліматичних досліджень і довгострокових прогнозів погоди Українського гідрометеорологічного інституту Вазіра МАРТАЗИНОВА.**

■ Россільгоспнагляд тимчасово обмежує постачання живих свиней і продукції свинарства з території Луганської області через загрозу поширення африканської чуми свиней, а також посилює контроль за ввезенням тваринницької продукції в ручній поклажі та багажу **(УНІАН).**

Перше засідання в СНД під головуванням України відбудеться 21 січня у Мінську *(Укрінформ)*

Володимир РИБАК: «Кризу можна закінчити тільки через переговори»

Із підсумкової прес-конференції Голови Верховної Ради України за результатами роботи третьої сесії парламенту

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Володимир Рибак не виключив можливості проведення референдуму щодо скасування депутатської недоторканності та депутатських пільг. А політичну та парламентську кризу вбачає за можливе розв'язати лише одним шляхом — через переговори між більшістю та опозицію за участю Президента.

Парламентська криза

На початку зустрічі з журналістами Володимир Рибак відзначив, що парламент нашої держави — це «відображення тих процесів, які відбуваються в нашій державі, це дзеркало в мініатюрі нашого суспільства». Хоча, за його словами, є багато прикладів, яких не повинно бути у вищому законодавчому органі держави, але йому, як Голові Верховної Ради, треба працювати з тими депутатами, які є, яких обрали виборці. «Упродовж третьої сесії парламенту та в останні місяці депутати більше приділяли увагу Майдану, політичній діяльності за стінами Верховної Ради, тому в останній місяць опозиція більше блокувала парламент, аніж працювала над законами, своїми обіцянками, над програмами, які підтримали виборці», — зауважив В. Рибак.

Він проаналізував останні події в парламенті, коли опозиція блокуванням завадила розгляду та ухваленню бюджету за повною процедурою, наголосивши при цьому, що держава не може жити без бюджету. В. Рибак відзначив, що парламентська більшість була готова у минулий четвер проголосувати і за створення ТСК та за закон про амністію учасників Євромайдану, на чому наполягала опозиція, але опозиція заблокувала Голову Верховної Ради і намагалася завадити розгляду бюджету, оскільки він їй не подобається. Тому сесію відкрив Перший заступник Голови Верховної Ради Ігор Калєтнік. «Перший заступник Голови Верховної Ради згідно з Регламентом має право відкривати сесію», — підкреслив В. Рибак. При цьому він додав, що не хотів допустити бійок чи сутичок у парламенті та переходити в інше приміщення із сесійної зали. «Більшість є більшість, і немає таких прикладів, коли меншість заважає і меншість диктує більшості, — сказав В. Рибак. — Такого не буває. Будуть вибори, але парламент повинен працювати. Тому парламент розглянув усі питання і я закрив сесію, оскільки вона була заблокована».

Завдання на нову сесію

Після відкриття 4 лютого нової, четвертої, сесії Верховної Ради сьомого скликання, за словами глави парламенту, перші будуть розглянуті організаційні питання, щоб забезпечити роботу Верховної Ради, зокрема порядок денний сесії. Нині триває підготовка порядку денного четвертої сесії.

Володимир Рибак заявив, що не допустить блокування затвердження порядку денного, як це було на третій сесії. «Цього вже не буде. Я не йтиму далі, поки не буде виконано те, що записано в Регламенті. Тому всі організаційні питання буде розглянуто першими», — сказав він.

Серед першочергових законодавчих завдань на наступну сесію глава парламенту назвав питання соціально-економічного розвитку та реалізацію соціальних ініціатив Президента. «Ми повинні все зробити, щоб цей бюджет запрацював, щоб можливості нашого бюджету дали змогу потроху підняти і заробітну плату в бюджетній сфері, мінімальну зарплату, прожитковий мінімум, і в першу чергу ці закони будуть виноситися на розгляд Верховної Ради», — сказав В. Рибак.

Слово за Президентом

Голова Верховної Ради повідомив, що підписав усі закони, прийняті парламентом 16 січня шляхом підняття рук і передав на підпис Президентові України. При цьому він зазначив, що в четвер після завершення сесії було зареєстровано низку проектів постанов від опозиції щодо скасування прийнятих законів. «У кого будуть запитання — вони можуть бути розглянуті в судах і у Верховній Раді, юристи можуть дати пояснення з усіх питань», — сказав В. Рибак, наголосивши при цьому, що ніщо не заважало опозиції розблокувати парламент і взяти участь в обговоренні бюджету та інших законів, висловити свої думки, критикувати та вносити пропозиції.

Глава парламенту також повідомив, що у вівторок після зустрічі з лідерами фракцій мав телефонну розмову з Президентом і запропонував створити робочу групу за участю опозиції, більшості, представників адміністрації Президента та уряду, щоб узгодити ті дев'ять питань, на яких наполягає опозиція. І Президент підтримав цю пропозицію. У четвер зранку Голова Верховної Ради пропонував лідерам фракцій прийняти бюджет, а після обіду зібратися робочій групі. Та сталося те, що сталося.

«Але я буду наполягати на тому, щоб діалог продовжувався, — сказав В. Рибак. — Кризу можна закінчити тільки через переговори, через те, щоб ми почули один одного — опозиція почула про-владну фракцію, а провладна фракція почула опозицію, і повинен бути представник від позафракційних. А ті питання, які будуть неузгоджені, будемо розглядати за участю Президента. Нехай депутати відпочинуть, і ми продовжимо цю роботу».

Голосування руками — в рамках Регламенту

Голова Верховної Ради запевнив, що все, що відбулося в останній день роботи третьої сесії (коли всі рішення ухвалювалися в сесійній залі голосуванням руками), — було в рамках закону про Регламент Верховної Ради. «Ситуація не дозволила розглянути за повною програмою, але процедура в тих умовах, в яких працювали депутати, вона — законна, — наголосив В. Рибак. — У кого є сумнів — у нас є інстанції, які згідно із законом можуть розглянути. Тому я все підписав, перевірив, щоб усе було підготовлено з дотриманням закону, Регламенту і направив Президенту».

Водночас глава парламенту зауважив, що підписати чи не підписати той чи інший закон — це право Президента як гаранта Конституції.

Закон — один для всіх

Голова Верховної Ради не виключив можливість проведення референдуму щодо позбавлення депутатської недоторканності та скасування депутатських пільг, наголосивши, що народні депутати повинні відповідати перед законом, як усі. «Закон повинен бути один для всіх, — сказав В. Рибак. — Я не виключаю, що вийдемо на референдум. Нехай люди скажуть: повинна бути недоторканність депутатів чи не повинна, вони повинні мати пільги чи не повинні». При цьому глава парламенту нагадав, що у прийнятих змінах до Регламенту передбачено такий механізм: якщо депутат порушить закон, буде направлено подання до Верховної Ради, яке буде відправлено депутатові, котрий має дати пояснення, що відбулося, після цього на сесії парламенту буде заслухано подання самого депутата чи його адвоката, і тоді Верховна Рада дасть можливість слідчим органам провести подальшу роботу з цього питання. Водночас В. Рибак наголосив, що такі закони, які передбачають рівність депутатів перед законом, є майже в усіх розвинутих країнах світу і відповідають європейським стандартам. І законопроект було узгоджено з європейськими експертами.

Журналісти під час прес-конференції.

ДОСЛІВНО

Володимир РИБАК, Голова Верховної Ради України:

«Я буду наполягати на тому, щоб діалог продовжувався. Кризу можна закінчити тільки через переговори, через те, щоб ми почули один одного — опозиція почула провладну фракцію, а провладна фракція почула опозицію».

Щодо інших законів, які були ухвалені парламентом 16 січня і вже викликали широкий резонанс у суспільстві, серед журналістів та експертів, вітчизняних та європейських, зокрема, закони про наклеп та екстремізм, В. Рибак відзначив, що ці закони ще не підписано Президентом. І глава держави має подивитися на ці закони з точки зору відповідності Конституції та європейським стандартам. При цьому глава парламенту наголосив, що такого немає у жодній європейській державі — коли захоплюють адміністративні будівлі та організовують там їдальню й нічліжку, а на проїжджій частині — палатки та кухні.

Заяви про вихід

Голова Верховної Ради повідомив, що до нього ще не надійшла заява від народного депутата України Анатолія Гриценка про складання депутатських повноважень, про що вже заявив депутат. За словами В. Рибака, у нього є лише заява Гриценка про його вихід із фракції «Батьківщина» та заява лідера фракції Арсенія Яценюка про виключення Гриценка із фракції. У четвер надійшла заява від народного депутата Романа Забзалюка, котрий передумав складати повноваження народного депутата, її направлено до Регламентного комітету.

Курс на євроінтеграцію є незмінним

Глава парламенту також спрогнозував, що на наступній сесії депутати повернуться до розгляду євроінтеграційних законів. «Думаю, прийде час і Україна повернеться до розгляду питання про асоціацію з ЄС, але після того, як в економіці України будуть гарантії, що підприємства не зупинятимуться, що люди матимуть роботу і після підписання угоди не будуть закриті підприємства, — сказав В. Рибак. — Це питання залишається відкритим».

Юліана ШЕВЧУК.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ФАКТ

Упродовж третьої сесії Верховної Ради відбулося 33 пленарні засідання парламенту. З початку сесії розглянуто близько 650 законів і прийнято майже 340 законів. Передусім ці закони спрямовано на соціально-економічний розвиток держави та адаптацію вітчизняного законодавства до європейських стандартів. Нині на розгляді в парламенті перебуває близько 2000 законів.

У конструктивний ритм роботи було важко увійти

Але протягом сесії одержали й позитивні напрацювання

Завершила роботу третя сесія Верховної Ради сьомого скликання. Про основні її здобутки та прорахунки «Голос України» поцікавився у представників усіх фракцій.

Михайло ЧЕЧЕТОВ, фракція Партії регіонів

— Продуктивній роботі третьої сесії заважав фактор істотного оновлення парламенту. Крім того, окремі політичні сили були зациклені на президентських виборах. Тому ввійти в нормальний ритм роботи було досить важко. Проте Партія регіонів зробила все, щоб налагодити роботу Верховної Ради. Зокрема, не за проведення, а за ухвалення документів наприкінці сесії можна поставити кілька знаків оклику. Перший — прийнято Державний бюджет, у якому закладено соціальні компенсатори, що захищають людей від негативних наслідків світової економічної кризи. Другий — у четвер було прийнято пакет законів, які можна назвати європейськими. Ці законодавчі акти значно потрібніші, ефективніші за всіма параметрами, ніж ті, що були прийняті раніше. Ці норми ми взяли з європейського законодавства. Цей пакет законів — істотний крок убік європейської інтеграції. Ми прагнули розгорнутої дискусії, але для опозиції сьогодні, напевно, головне питання — президентські вибори. Опозиція тільки заявляє, що прагне в Європу, а фактично заперечує євроінтеграційні закони. Цей той випадок, коли народ зрозумів — хто є хто в українській політиці.

Оксана КАЛЕТНИК, фракція КПУ:

— Основним досягненням третьої сесії сьомого скликання стало голосування за проект держбюджету на 2014 рік. На жаль, якісного діалогу на тему головного фінансового документа не вийшло. Ще трохи, і ситуація загрожувала перерости в ще більшу конфронтацію між опозицією і владою. Тому затвердження бюджету — це насамперед питання стабілізації ситуації в країні.

Процес ухвалення рішення фракцією КПУ щодо голосування або неголосування за головний фінансовий документ країни був досить складний. Ми провели внутріпартійний референдум, зважили всі «за» і «проти». Справді, думки щодо держбюджету були досить суперечливі, однак на основі більшості голосів ми вирішили підтримати документ з урахуванням деяких обставин.

Саме наша фракція була виразником того, щоб бюджет у жодному разі не занижував планку соціальних стандартів, що, до речі, ми спостерігаємо в багатьох країнах Європи. Зрозуміло, що економіка нашої країни залишає бажати кращого, вона у складнішій ситуації, ніж в європейських країнах. Ми також усвідомлюємо, що сьогоднішні політичні перипетії і боротьба за монополії ще більше втягують у кризу насамперед незахищені верстви населення. Тому для нас дуже важливо турбуватися саме про цю частину населення. Зокрема, у бюджеті передбачено підвищення мінімальних зарплат, пенсій, субсидування Пенсійного фонду, збільшення виплат інвалідам, дітям війни тощо.

Ще один важливий момент — виконання зобов'язань щодо знецінених вкладів СРСР. Досі в бюджеті така норма закладалася як емоція. На наш погляд, це кричуща несправедливість. У нинішньому кошику нам удалося добитися того, що в структурі гарантованого боргу на ці цілі передбачено 6 мільярдів гривень. Далі ми будемо наполягати, щоб Кабмін, згідно із законом видав розпорядження, в якому буде прописано механізм отримання компенсації через Ощадбанк.

Крім того, у країні є понад 15 законів, які мають пільговий характер. Їхня дія була припинена з формулюванням: виплати здійснюватимуться за наявності грошей у скарбниці держави. Нам удалося прибрати цей рядок у Заключних положеннях. Цим ми повернули в нормальне русло виконання всіх соціальних законів.

Компартія усвідомлює, що сумарно документи несуть у собі приблизно 170 мільярдів гривень. Звісно, у скарбниці їх немає. Тому уряду доведеться поворушитися, перестати дурити свій народ і почати вести відповідальний діалог. Наша мета — влада повинна думати не тільки про власну кишеню, а й про те, в який спосіб консолідувати взаємини між людьми. Це її безпосереднє завдання.

Андрій МОХНИК, фракція ВО «Свобода»:

— Усі підсумки сесії фактично фокусувалися в останніх подіях у стінах парламенту, котрі засвідчили, що фракції Партії регіонів та Комуністичної партії вчинили антиконституційний заколот у Верховній Раді. Свавільне порушення Конституції та законів, у першу чергу норм закону про Регламент, унаслідок чого було ухвалено диктаторські законопроекти, є свідченням того, що Україна зробила серйозний крок в напрямку встановлення кримінально-олігархічного правління.

Водночас та поспішність, з якою ці документи ухвалювалися, також продемонструвала панічний страх режиму перед суспільством та громадою. Понад те, влада у цих законах чітко перехувала, що її дуже лякає. Насамперед її лякають мирні протести громадян, незалежні засоби масової інформації, непідконтрольність мережі Інтернет, представників влади лякає те, що люди знатимуть про їхні статки та про те, як вони грабують країну... Тому все це вони вирішили одним помахом руки заборонити.

Але ми знаємо, що диктатура ніколи не буває вічною, та що рано чи пізно всі причетні до незаконних дій понесуть справедливе покарання.

Олександра КУЖЕЛЬ, фракція ВО «Батьківщина»

— Якщо порівнювати роботу цього скликання з попередніми — це дві великі різниці. В другому скликанні ми працювали над фундаментальними документами, які створювали законодавче регуляторне поле України. Взагалі, як голова Комітету Верховної Ради України з питань підприємництва, регуляторної та антимонопольної політики можу сказати, що напрацьовано стільки законопроектів, що їх можна розглядати протягом декількох сесій, але не можемо цього зробити. Багато урядових законопроектів не до кінця підготовлених. Вони просто вкидаються у Верховну Раду, ніхто над ними не працює. Вони не несуть жодного покращення для бізнесу або громади, вони швидше — для статистики.

А ті законопроекти, які були проголосовані у четвер, поставили крапку в парламентаризмі, зруйнували право. Я навіть не уявляю, як у подальшому працюватиме Верховна Рада. Я ніколи не здаюся без бою, сподіваюся, що громада стане на захист парламентаризму.

Звісно, протягом третьої сесії були й позитивні напрацювання. Наприклад, законопроект про відмову від обов'язковості використання печаток підприємцями. Є і норма про відмову дозволів, але це ще «сирий» документ, його треба доопрацювати.

На жаль, немає фундаментальних і серйозних структурних законів.

Я зареєструвала понад 15 законопроектів про розвиток малого і середнього бізнесу, але, на жаль, їх не розглянули в першому читанні. Сподіваюся, на четвертій сесії мої колеги їх обговорять і ухвалять у сесійній залі.

Ірина ГЕРАЩЕНКО, фракція «УДАР»:

— Парламентарії, які представляють народ України, повинні виконувати свої обов'язки. Коли в порядку денному стоїть один закон, а потім голосується те, чого ніхто не читав і в очі не бачив, чого не було в порядку денному, а потім за секунду підписується главою парламенту і передається на підпис главі держави, це не просто руйнація парламентаризму, а й узагалі здорового глузду. Тому Президент повинен виконувати свою обіцянку «почути кожного».

Те саме стосується державного бюджету на 2014 рік, який передбачає збільшення мінімальної заробітної плати лише на 80 гривень, а мінімальної пенсії — на 60 гривень. Як це можна вважати перемогою та успіхом? Він був ухвалений без обговорення, без урахування пропозицій опозиції. Як це можна підписувати і передавати на підпис Президентові? Вони за свій бюджет проголосували, для виборців там нема жодної цифри. Президент має накласти вето на цей документ. Це має бути бюджет не міліції, не олігархів, а соціальний бюджет.

Буква закону

Із Регламенту Верховної Ради України

Стаття 37. Види та способи голосування

1. Рішення Верховної Ради приймаються відкритим або таємним голосуванням у порядку, визначеному цим Регламентом (статті 47—50).

2. Відкрите голосування здійснюється:

2) шляхом підняття руки (у разі відсутності технічної можливості голосування за допомогою електронної системи).

5. Верховна Рада може прийняти процедурне рішення щодо визначення виду і способу голосування з питання, що розглядається, якщо вид і спосіб голосування не встановлені законом і цим Регламентом.

Стаття 47. Прийняття рішень Верховної Ради

4. На пленарному засіданні народний депутат не повинен перешкоджати розгляду питань порядку денного, в тому числі шляхом блокування трибуни, перешкоджання роботі головуючого на пленарному засіданні, а також голосуванню інших народних депутатів.

Переголосовувати ухвалені в четвер Верховною Радою документи немає підстав

***Про це під час прес-конференції заявив народний депутат від фракції Партії регіонів Вадим Колесніченко. «Жоден закон не є недоторканним. Безумовно, закони можуть коригуватися, але для переголосування немає жодних підстав. Після того, як опозиція під час голосування в парламенті порушила законодавство, ми працювали у відповідності з Регламентом. Усе це підтверджується підписами депутатів», — зазначив В. Колесніченко** (на знімку праворуч).*

Також парламентарій пояснив, чому більшість голосувала за законопроекти руками. «За проект Держбюджету ми голосували без обговорення, тому що не було такої можливості. До того ж усі проекти законів внесені профільними комітетами і були на руках у депутатів. Порядок денний не затверджувався, тому говорити, що щось було зроблено без порядку денного — не відповідає дійсності. Кожне питання перед голосуванням було винесено на обговорення, пропонувалося внести його до порядку денного, його вносили і після цього голосували», — сказав він.

В. Колесніченко розповів, що зміни до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» він готував три роки. Зокрема, парламентарій зазначив, що при підготовці ініціативи стосовно іноземних агентів був узятий досвід США. «Цей закон вимагає від особи, яка отримала іноземну допомогу для тієї чи іншої діяльності, реєстрації. Після отримання статусу іноземного агента, вона має щокварталь но публічно звітувати про отримані гроші та про те, куди вона їх витрачає. Під час поширення будь-якої інформації така особа повинна вказувати, в інтересах якої держави вона виступає як іноземний агент», — розповів народний депутат.

Крім того, він зауважив, що за завідоме поширення наклепу «світить» адміністративна відповідальність або виправні роботи. Також, за його словами, передбачений штраф за участь у вуличних зборах, мітингах у масках, шоломах або з використанням інших способів маскування. А ще забороняється брати участь у мирних громадських акціях, де використовуються піротехнічні засоби, зброя — без згоди органів внутрішніх справ.

Народний депутат від фракції Партії регіонів Володимир Олійник **(на знімку ліворуч)** переконаний, що, швидше за все, стаття, яка передбачає покарання за наклеп, не працюватиме. Адже якщо люди дізнаються про таку норму, то вони будуть дуже обережні в своїх висловлюваннях. Отже, і дискусії стануть змістовнішими, а не переходитимуть на особисті образи. «В жодній мірі до тих, хто пише правду, ця норма не застосовуватиметься», — підкреслив він. Натомість парламентарій не виключає, що згодом деякі статті законів, ухвалених в четвер, можуть бути лібералізовані.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ПОЗИЦІЯ

Проблеми застосування духу і букви Закону України «Про усунення негативних наслідків та недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань»: погляд з боку законодавця

19 грудня 2013 року Верховною Радою України було прийнято Закон «Про усунення негативних наслідків та недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань» (далі — закон).

Документ містить положення, на підставі яких передбачено звільнити від кримінальної відповідальності осіб, які були учасниками акцій протесту та масових заходів у період з 21 листопада 2013 року і до дня набрання чинності цим законом, тобто до 26 грудня 2013-го.

Цей закон набрав чинності 26 грудня 2013 року і, відповідно, було передбачено, що уповноважені органи (прокуратура, міліція, СБУ, суди) протягом 10 днів з дня набрання ним чинності, тобто до 4 січня 2014-го, зобов'язані:

а) звільнити від відповідальності осіб, які були учасниками акцій протесту та масових заходів, щодо їхніх дій і рішень у період з 21 листопада 2013 року і до дня набрання чинності закону, тобто до 26 грудня 2013-го;

б) закрити всі кримінальні провадження та провадження щодо вчинення адміністративних правопорушень, відкриті з приводу подій, визначених статтею 1 вказаного закону;

в) не відкривати нові кримінальні провадження та провадження щодо вчинення адміністративних правопорушень з приводу подій, визначених статтею 1 закону.

При цьому особи, притягнуті до кримінальної відповідальності, відповідальності за адміністративні правопорушення з приводу подій, визначених статтею 1 вказаного закону, підлягають звільненню від відповідальності та визнаються такими, що не мають судимості, відповідальності за адміністративні правопорушення.

Наголошую, що закон було прийнято у парламенті конституційною більшістю у 339 голосів, завізовано Головним юридичним управлінням Апарату Верховної Ради та підписано Президентом (тобто, очевидно, схвалено Міністерством юстиції та юридичними службами адміністрації Президента України).

Як відомо, документ прийнято у зв'язку з тим, що попри публічні заяви Президента України та Генерального прокурора про те, що до учасників мирних зібрань не будуть застосовані силові та репресивні заходи, а також попри те, що чинне законодавство забороняє застосування сили та спецзасобів для розгону громадян, які збираються мирно, без зброї і проводять мітинги, спеціальні підрозділи міліції і внутрішніх військ 30 листопада 2013 року на Майдані Незалежності о 4-й годині ночі застосували явно надмірну фізичну силу і спецзасоби до підлітків, студентів, жінок та інших мирних громадян.

ПРОДОВЖЕННЯ НА 4-Й СТОР.

Проблеми застосування духу і букви Закону України «Про усунення негативних наслідків та недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань»: погляд з боку законодавця

ПОЧАТОК НА 3-Й СТОР.

При цьому зазначені особи не просто грубою силою були витіснені з Майдану, працівники спецпідрозділів переслідували їх у дворах та вулицями аж до Михайлівської площі, били гумовими кийками.

Аналогічними були дії працівників підрозділу «Беркут» у Києві на Банковій 1 грудня 2013 р. Тоді сотні тисяч громадян вийшли на вулиці міста, протестуючи проти свавілля силовиків, і частина мирних мітингувальників потрапила на Банкову, де розгортався провокаційний сценарій. У результаті силові дії і спецзасоби правоохоронців були застосовані не до провокаторів, замовників та зачинщиків бійки, а до журналістів, медиків, просто перехожих, а також народних депутатів України, які прибули для припинення протистояння з міліцією.

Ці події отримали широкий резонанс у світі — громадські діячі, а також посли іноземних держав та окремі представники посольств і міжнародних правозахисних організацій уже тривалий час звертають увагу органів державної влади України та міжнародної спільноти на неправомірність дій прокуратури, міліції, внутрішніх військ та інших правоохоронних органів України, які відповідальні за забезпечення конституційних прав і свобод громадян під час проведення у листопаді-грудні 2013 р. Народного віча у Києві.

Незважаючи на це, особи провокаторів та активних учасників бійок з правоохоронцями досі не встановлені, що опосередковано вказує на обґрунтованість підозр щодо причетності цих людей до правоохоронних органів.

Навпаки, у відповідь на міжнародне визнання факту скоєння силовиками численних злочинів проти мирних громадян прокуратура та міліція розпочали відкривати масові кримінальні провадження та адміністративні справи проти учасників акцій протесту по всій Україні, намагаючись, вочевидь, відволікти увагу та за допомогою великої кількості таких справ переконати суспільство, що це студенти були спецназ, а не навпаки. У свою чергу СБУ відкрило провадження за статтею 109 КК України.

При цьому суди брали під варту навіть осіб з тяжкими травмами, згодом визнаних потерпілими, по всій території України.

Радикалізації ситуації мав перешкодити прийнятий 339 голосами народних депутатів України (Партія регіонів — 176, «Батьківщина» — 75, «УДАР Віталія Кличка» — 31, «Свобода» — 36, Комуністична партія — 0, позафракційні — 21) закон, з якого безпосередньо випливає, що до 4 січня 2014 року всі незаконні переслідування учасників мирних акцій протесту мали бути припинені відповідними процесуальними рішеннями.

Але з самого початку набрання чинності законом були помітні ознаки його саботування з боку правоохоронних органів та прокуратури з огляду на нібито відсутність механізму реалізації документа. При цьому жодних офіційних заяв з цього приводу не було, і лише адвокати мали уявлення про відсутність бажання у правоохоронців виконувати закон. Саме адвокати разом із народними депутатами звертались до профільного комітету з питанням, чи справді відсутній механізм застосування закону.

У відповідь на це за моїм дорученням окремими народними депутатами України — членами комітету з залученням кращих фахівців у галузі кримінального права та процесу документ у стислі терміни було проаналізовано і за моїм підписом адвокатам спрямовано обґрунтовану правову позицію щодо суті закону та механізму його застосування.

Це обґрунтування було розміщене на сайті комітету та спрямоване також і до судів, прокуратури та слідчих органів, незважаючи, що раз наголошу, на відсутність офіційних звернень з їхнього боку.

Основні правові позиції, викладені в обґрунтуванні, полягають ось у чому. Закон №712 є нормативно-правовим актом разової дії і повинен бути застосований як документ, який розширює права та обов'язки громадянина в сенсі статті 22 Конституції України, передбачаючи нову підставу звільнення особи від кримінальної та адміністративної відповідальності.

Невід'ємною частиною закону є його назва, яка, зокрема, визначає мету та спрямованість відповідного акта.

Аналіз назви документа дає змогу зробити висновок, що його метою є недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, а також усунення негативних наслідків такого переслідування.

Поняття «переслідування та покарання» в контексті поточної суспільно-політичної ситуації передбачає дії органів державної влади стосовно фізичних осіб, які, користуючись визначеним статтею 39 Конституції України правом на мирні зібрання, у період з 21 листопада 2013 року відкрито висловлювали свою громадянську позицію, в тому числі шляхом участі в акціях протесту, які є складовою більш широкого поняття «масові акції».

Водночас зазначені «масові акції» для цілей цього закону також поширюються на мирні зібрання, що тривають у період з 21 листопада 2013 року у зв'язку із неприйняттям значною частиною населення України відкладення підписання Угоди про асоціацію з ЄС.

Це випливає з використання законодавцем сполучника «та» у фразі «акцій протесту та масових заходів» у статті 1 закону, що вказує на нерозривний взаємозв'язок та споріднені цих подій.

Це саме випливає і з пояснювальної записки до законопроекту реєстр. №3787, яка була покликана пояснити суб'єктам права законодавчої ініціативи мотивацію та мету прийняття цього документа і з якою, вочевидь, парламент погодився.

Зокрема, у пояснювальній записці до законопроекту реєстр. №3787 зазначається: «Як відомо, починаючи з 21 листопада 2013 року в Україні тривають мирні акції протесту, спричинені призупиненням підготовки до підписання Угоди про асоціацію з Європейським Союзом.

Право громадян збиратися мирно, без зброї і проводити збори, мітинги, походи і демонстрації, закріплене в статті 39 Конституції, є їх невідчужуваним і непорушним правом, гарантованим Основним Законом України.

Це право є однією з конституційних гарантій права громадянина на свободу свого світогляду і віросповідання, думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань, на використання і поширення інформації усно, письмово або в інший спосіб — на свій вибір, права на вільний розвиток своєї особистості тощо.

Метою прийняття законопроекту є усунення негативних наслідків та недопущення переслідування осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань».

Крім того, проведення мирного зібрання слід відрізняти від заходів щодо його забезпечення, в тому числі щодо забезпечення громадського порядку під час його проведення.

За аналогією можна використати Закон України «Про особливості забезпечення громадського порядку та громадської безпеки у зв'язку з підготовкою та проведенням футбольних матчів» (далі — закон №3673).

Закон №3673 чітко розділяє проведення матчу та заходи забезпечення громадського порядку у зв'язку з його підготовкою та проведенням.

Учасниками проведення матчу апріорі не можуть бути працівники правоохоронних органів.

Так, у статті 1 закон визначає: спеціальні суб'єкти забезпечення громадського порядку та громадської безпеки — Міністерство внутрішніх справ України (далі — МВС) та Міністерство надзвичайних ситуацій України (далі — МНС) в особі їх органів або підрозділів, які у встановленому законодавством порядку та у межах своєї компетенції відповідають за забезпечення громадського порядку та громадської безпеки у зв'язку з підготовкою та проведенням футбольного матчу.

Відповідно до Конституції України та положень статей 10 та 11 Закону «Про міліцію» працівники міліції не можуть бути учасниками масових заходів (це право мають громадяни України, які не проходять військову службу і не є працівниками міліції).

Згідно із законодавством основним обов'язком міліції є забезпечення громадського порядку і громадської безпеки.

Тим більше не можуть бути учасниками масових заходів працівники міліції особливого призначення «Беркут» МВС України, завданнями яких є охорона прав і законних інтересів громадян від злочинних посягань та інших антигромадських дій, а також забезпечення громадського порядку.

Негативними наслідками переслідування та покарання зазначених вище осіб (які брали участь у проведенні акцій протесту та масових заходів) є широкий суспільний резонанс, який викликають факти притягнення правоохоронними органами та прокуратурою до відповідальності цих громадян, застосування до них необґрунтовано жорстких запобіжних заходів судами тощо.

Оскільки на момент прийняття закону жоден працівник правоохоронного органу або службова особа органу державної влади не була притягнута до відповідальності з приводу подій, визначених у документі, не існувало негативних наслідків притягнення їх до відповідальності, усунення яких могло б стати метою цього закону. Крім того, до таких осіб немає підстав застосовувати термін «переслідування».

Таким чином, документ передбачає звільнення від відповідальності (кримінальної та адміністративної — з огляду на процесуальні норми, визначені у статтях 2—4 закону) осіб, які брали участь у проведенні акцій протесту та масових акцій, висловлюючи свою громадянську позицію, у період з 21 листопада 2013 року і до дня набрання чинності законом, і не поширюється на працівників правоохоронних органів та інших органів державної влади, діяння яких, вчинені у зв'язку з проведенням зазначених акцій протесту та масових заходів, можуть мати ознаки складів кримінальних або адміністративних правопорушень.

Статті 2—4 можуть бути застосовані виключно щодо проваджень з приводу подій, зазначених у статті 1 закону.

Подія як факт об'єктивної дійсності характеризується певними ознаками, найважливішою з яких є її учасники (адже йдеться про події, що можуть тягнути адміністративну або кримінальну відповідальність, тобто діяння як їх складова можуть бути вчинені лише фізичною особою).

Для цілей закону це означає, що це події, учасниками яких були особи, зазначені у статті 1, тобто громадяни, котрі були учасниками проведення акцій протесту та масових заходів, оскільки події, учасниками яких були інші особи, не відповідають ознакам, визначеним у законі, за своїм суб'єктним складом.

Згідно із частиною шостою статті 9 Кримінального процесуального кодексу України у випадках, коли положення цього кодексу не регулюють або неоднозначно регулюють питання кримінального провадження, застосовуються загальні засади кримінального провадження, визначені частиною першою статті 7 цього кодексу.

Положення закону щодо закриття кримінальних проваджень підлягають застосуванню в порядку, визначеному пунктом першим частини другої статті 284 Кримінального процесуального кодексу України (у разі наявності особи підозрюваного), або на підставі статті 2 закону (з посиланням на п. 9 частини другої статті 36 та п. 8 частини другої статті 40 Кримінального процесуального кодексу України) — у разі закриття кримінального провадження, у якому жодному громадянину не повідомлено про підозру.

Положення закону щодо закриття проваджень стосовно відповідних адміністративних правопорушень слід застосовувати на підставі статті 284 та п. 5 статті 247 КУпАП.

У разі наявності підстав для початку досудового розслідування щодо подій, визначених у статті 1 закону, відповідні відомості вносяться до Єдиного реєстру досудових розслідувань, після чого провадження закривається у порядку, зазначеному вище, для проваджень, у яких нікому не повідомлено про підозру.

Справи, у яких судами прийняті рішення до дня набрання чинності цим законом, підлягають перегляду на підставі статті 4 за клопотанням прокурора за правилами перегляду судових рішень.

Тобто проблем із застосуванням закону не повинно було виникнути, але 8 січня о 12.49 до Верховної Ради України надійшов лист першого заступника Генерального прокурора України В. Білоуса (вих. №12/2-247 вих-13), у якому міститься клопотання про розгляд на засіданні комітету та надання правового роз'яснення щодо порядку застосування Закону України №712-VII від 19.12.2013 «Про усунення негативних наслідків та недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань».

Узагальнюючи, слід виділити два основні питання щодо закону:

1) яким інститутом кримінального права є передбачене ним звільнення від кримінальної відповідальності;

2) як розуміти передбачений законом десятиденний строк його виконання.

Щодо першого питання слід зазначити, що цей документ не є актом про амністію у буквальному його розумінні, адже Закон «Про порядок застосування амністії в Україні» та Кримінальний кодекс України зі змінами від 02.06.2011 року (закон №4652) передбачають, що актом амністії можливе виключно звільнення від відбування покарання, а не від відповідальності, як передбачено законом. До речі, в частині адміністративної відповідальності в Кодексі України про адміністративні правопорушення такого обмеження немає, тому закон №712 цілком може розцінюватися як акт амністії щодо адміністративних правопорушень.

Оскільки він передбачає повне та безумовне зняття з відповідних осіб обов'язку бути притягненими до кримінальної відповідальності (і зняття з них статусу відповідних учасників кримінально-правових відносин), можна ставити питання про декриміналізацію їхніх дій.

Зауважимо, що традиційне розуміння інституту декриміналізації є дещо іншим. Так, на думку Ю. А. Пономаренка, декриміналізація діяння, тобто скасування його злочинності, полягає у такій зміні кримінального закону, внаслідок якої дія або бездіяльність, які раніше визналися злочином, переводяться до категорії незлочинних, тобто визнаються правомірними або правопорушеннями іншого виду (адміністративними, цивільними тощо)[1].

Наголосимо, що законодавчого визначення декриміналізації не існує. Натомість частина 2 статті 74 КК визначає, що особа, засуджена за діяння, караність якого законом усунена, підлягає негайному звільненню від призначеного судом покарання. Стаття 284 КПК України у свою чергу встановлює, що кримінальне провадження закривається, якщо набрав чинності закон, яким скасована кримінальна відповідальність за діяння, вчинене особою.

Наявність різних формулювань («усунення караності діяння» у КК та «скасування кримінальної відповідальності за діяння» — у КПК) говорить про незавершеність формування інституту декриміналізації та його розуміння законодавцем.

При цьому, виходячи з колізійного правила — «усі неузгодженості — на користь особи, діяння якої кваліфікується»[2], в такому разі варто використовувати всі надані законом можливості для поліпшення становища особи — тобто для звільнення її від відповідальності.

Таким чином, можемо стверджувати, що за своїм змістом закон №712 передбачає спеціальний (казуальний) різновид декриміналізації діяння, коли це відбувається не шляхом виключення відповідної норми з тексту кримінального закону, а шляхом виключення діянь, вчинених певним колом осіб у певний період, з-під дії Кримінального кодексу України.

Додатковим аргументом щодо цього є також те, що закон містить і елементи амністії, і елементи звільнення від кримінальної відповідальності, тобто повністю усуває дію кримінального законодавства щодо певного кола діянь.

Таким чином, бракує лише бажання застосувати закон, адже і практичних, і теоретичних можливостей для цього безліч.

Що стосується терміну виконання, то тут також маємо ситуацію, коли його можна було виконати на користь громадян і до 4 січня, і сьогодні.

Поясню чому. Аналогічна ситуація виникала з прийняттям поточних законів про амністію. Так, Закон України «Про амністію у 2011 році» містить положення про те, що він підлягає виконанню протягом трьох місяців.

Водночас і наука, і практика порізному дивляться на цю вимогу.

Зокрема, Реєстр судових рішень містить чимало рішень судів про амністію, прийнятих після закінчення тримісячного терміну. Є. О. Письменський[3] вважає це неправильним: невідомо, якими міркуваннями керувався законодавець, установлюючи тримісячний строк дії законів про амністію, однак видається, що вчинив він загалом правильно. Амністія має застосовуватися в певних часових межах, інакше не виключені зловживання з боку компетентних органів. У свою чергу Л. Л. Кругліков наголошує, що строк дії амністії завжди суворо обмежений певними часовими рамками: один, три, шість місяців тощо, після закінчення яких акт амністії втрачає свою юридичну чинність. Він становить собою разову акцію[4]. Відповідно, поширювальне тлумачення аналізованого положення закону видається неприпустимим.

Водночас сам же Є. О. Письменський наводить інші позиції вчених: зокрема С. Школа замислюється над тим, чи може бути закінчення зазначеного строку підставою для відмови в застосуванні амністії щодо осіб, які підпадають під її дію, якщо справу не було розглянуто в цей термін (незалежно від причин). Відповідь на це питання, на думку науковця, має бути негативною. Зазначений строк (три місяці) встановлений законодавцем з метою забезпечення виконання акта про амністію якнайшвидше, тому його закінчення не може бути перешкодою для застосування зазначеного акта амністії в подальшому. Необхідно керуватися положенням про те, що дія будь-якого проголошеного закону про амністію поширюється на злочини, вчинені до дня набрання ним чинності включно. У разі виявлення злочину, вчиненого особою кілька років тому, якщо винний підлягає амністуванню на підставі одразу декількох актів амністії, слід застосовувати амністію, що проголошена раніше або яка передбачає більш повне амністування[5]. Аналогічно розмірковує С. Б. Фомін, вважаючи, що закони про амністію не встановлюють строк їх дії, а лише встановлюють термін їх виконання. На його думку, якщо впродовж цього строку закон не виконано, це зовсім не означає, що він не повинен виконуватися в подальшому[6].

А. А. Музика в цьому контексті зауважує: з одного боку, якщо розуміти припис закону стосовно тримісячного строку застосування амністії буквально, ми обов'язково зіткнемося з фактами зловживань (або діями іншого характеру) органів досудового розслідування або суду, а з другого, не можна визнати нормальним таке положення закону про амністію, коли його застосування є безстроковим. Хоча б тому, що безліч законів накладаються один на одного, можлива конкуренція окремих законів тощо[7].

Таким чином, підбиваючи підсумки цієї непростої дискусії, ще раз наголосимо: за наявності бажання закон №712 може бути застосований без жодних проблем. І дух, і буква цього закону відповідають конституційним засадам відповідальності особи та забезпечені відповідним механізмом застосування.

Андрій КОЖЕМ'ЯКІН,
голова Комітету Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності.

---

[1] Пономаренко Ю. А. Способи декриміналізації злочинів//Електронний ресурс. Режим доступу: http://www.crime.direx.org/e-library/articles/ponomarenko_7_ukr.htm.

[2] Дудоров О. О., Зеленов Г. М. Правова еквілібристика, або Про відмежування злочинів у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг, від адміністративних корупційних правопорушень//Вісник Запорізького національного університету. — 2012. — № 1 (ч. 1). — С. 92—99.

[3] Письменський Є. О. Звільнення від покарання та його відбування: проблеми кримінального законодавства та практики його застосування: монографія. — Луганськ: ТОВ «Віртуальна реальність», 2011. — 388 с.

[4] Див.: Кругликов Л. Л. Правовая природа и некоторые особенности формулирования и применения актов амнистии/Л. Л. Кругликов//Проблеми правового регулювання і практики застосування амністії та помилування: матеріали міжнар. наук.-практ. інтернет-конф., Луганськ, 6—20 лют. 2012 р./упоряд.: Є. О. Письменський; МВС України, Луган. держ. ун-т внутр. справ ім. Е. О. Дідоренка. — Луганськ: РВВ ЛДУВС ім. Е. О. Дідоренка, 2012. — С. 44.

[5] Школа С. М. Кримінально-правові проблеми застосування амністії та здійснення помилування в Україні: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08/Школа Сергій Миколайович. — К., 2003. — С. 171.

[6] Див.: Фомін С. Б. Щодо застосування амністії за діючим та новим КПК України/С. Б. Фомін//Адвокат. — 2012 — № 8 (143). — С. 26.

[7] Див.: Музыка А. А. Закону «О применении амнистии в Украине» посвящается (в редакции от 2 июня 2011 года)/А. А. Музыка//Теоретичні та прикладні проблеми сучасного кримінального права: матеріали II міжнар. наук.-практ. конф., Луганськ, 19—20 квітн. 2012 р. /упоряд.: Є. О. Письменський, Ю. Г. Старовойтова; МВС України, Луган. держ. ун-т внутр. справ ім. Е. О. Дідоренка. — Луганськ: РВВ ЛДУВС ім. Е. О. Дідоренка, 2012. — С. 342.

Банківські колектори від одного клієнта відчепилися, а іншого продовжують тероризувати

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Після журналістського запиту кореспондента «Голосу України» до керівника ТОВ «УкрФінанси» правління товариства ухвалило рішення «не продовжувати надалі дії зі стягнення боргу з жителя Чечельника Вінницької області Олега Чорного».

Ще в 2010 році «Голос України» розповідав про те, як колекторська компанія «вибиває» з мешканця Вінниччини гроші. Відтоді й до 29 листопада 2013 року на адресу інженера з райцентру Чечельник Олега Чорного надійшло чимало листів від колекторів. Ще більше було телефонних дзвінків. Вимагали повернути банку заборговані кошти. Хоча наш читач стверджував, що ніколи не брав кредит у жодному з банків. Кореспондент «Голосу України» надіслав журналістський запит керівнику ТОВ «УкрФінанси» Ніні Мірошиній з проханням прокоментувати ситуацію. Її відповідь неабияк втішила пана Олега. Керівник компанії повідомила, що прийнято рішення про припинення дій щодо стягнення боргу.

Нарешті перестали телефонувати

Цитуємо фрагмент відповіді: *«Беручи до уваги складну ситуацію, що склалася у боржника, 29.11.2013 року прийнято рішення на його користь — деактивувати справу і не продовжувати надалі дії по стягненню боргу»*, — йдеться у повідомленні.

Водночас у листі наголошується, що компанія має всі законні підстави вимагати повернення заборгованості пана Чорного перед одним із банків. Підтвердженням цьому є документи про оформлення ним банківської картки.

Як вже розповідав «Голос України», чоловік у 2008 році поїхав до Києва на заробітки. На одному з підприємств, де мав намір працювати, в бухгалтерії попередили, що зарплату в них видають через банк, тому треба оформити банківську картку. Документи на зарплатну картку оформив у бухгалтерії підприємства. Але на роботу не влаштувався. Дізнався, що там затримують зарплату, тому вже наступного дня повернувся додому. Чоловік стверджує, що в бухгалтерії добре знали про це.

— Постає питання: навіщо тоді бухгалтерія передала документи в банк? — згадує ту ситуацію співрозмовник. — По-друге, картки я не отримував, ніде немає мого підпису, а з мене вимагають гроші.

За словами пана Олега, спочатку він взагалі не знав, про який борг йде мова. Перші телефонні нагадування від колекторів почали надходити в 2010 році. Каже, тоді йому не пояснювали, що це за борг. Тому чоловік звернувся до суду. Чечельницький районний суд задовольнив його позовну заяву. Зобов'язав колекторську компанію сплатити позивачу 50 тисяч гривень компенсації за завдану моральну шкоду. Однак відповідач добився скасування такого рішення і продовження розгляду справи в Шевченківському районному суді Києва. Наш земляк написав заяву, щоб розглядали справу без його участі. На якому етапі розгляд справи, йому не відомо. У реєстрі судових рішень журналіст не знайшов інформації про тяжбу пана Чорного з колекторами.

Тепер, на щастя, всі митарства залишилися у минулому. У телефонній розмові Олег підтвердив, що йому перестали надокучати дзвінками, як було раніше. Інформацію про рішення колекторів дізнався від журналіста. Компанія не повідомила йому про це.

Ще одна жертва

У відповіді на журналістський запит керівник ТОВ «УкрФінанси» зазначила, що місія компанії — допомагати боржниками вирішувати їхні боргові проблеми. Особливо уважно ставляться до малозабезпечених, незахищених категорій громадян.

— У Вінницькому регіоні компанія списала заборгованість у декілька тисяч гривень інваліду першої групи пану Кроту, — йдеться в листі. — Рішення про списання боргу прийнято 09.08.2013 р.

Зовсім іншої думки про ТОВ «УкрФінанси» державний службовець вінничанка пані Анжела. Вона розповіла свою історію, яка не може не викликати здивування.

— Мені вже два роки телефонують з «УкрФінансів», — ділиться жінка. — Дзвінки надходять у будні, вихідні та свята. Для них не має значення — день це чи вечір, ранок чи обід. Будь-якої пори колектори не соромляться турбувати. Їм байдуже, здоровий ти, чи, може, щось у тебе болить. Психологічний тиск дуже впливає на людину. Хто пройшов це, погодиться зі мною.

Щоправда, уточнює співрозмовниця, інколи дзвінки припиняються, навіть на тривалий час, буває, на місяць, а то й на два. Однак після того знову, як то кажуть, чуєш: «Добрий день». За словами вінничанки, вона взагалі не мала стосунків з банківськими установами.

— Прошу назвати суму боргу, про який вони без кінця торочать, — не кажуть, — розповідає жінка. — Запитую назву банку, в якому нібито брала кредит, теж не називають. Що це, як не терор?

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область

На знімку: інженер з Вінниччини Олег Чорний, від якого колектори після втручання газети перестали вимагати погашення боргу.
Фото автора.

Правоохоронці шукають шостого підозрюваного у справі Чорновол

Українці продовжують стежити за ходом розслідування справи Тетяни Чорновол. За останньою інформацією, жінку вже виписали з лікарні. Таке рішення ухвалили медики та сама постраждала. Нині родичі Тетяни, а також небайдужі громадяни побоюються, щоб слідство не покарало підставних людей, і вимагають від правоохоронців знайти не тільки виконавців, а й замовників злочину.

Однак у МВС заспокоюють. Мовляв, уже є результати експертиз, які можуть вказувати на осіб, котрі перебували в автомобілі під час конфлікту із журналісткою. Проте оприлюднювати цю інформацію не поспішають. Адже вона може вплинути на свідчення потерпілої. Принаймні про це повідомили «Голосу України» в пресслужбі МВС України.

За словами заступника начальника ГСУ МВС України Олександра Гнатіва, міліція чекає, щоб провести всі необхідні слідчі дії за її участі. «Це і впізнання, і слідчий експеримент, а також одночасний допит. Наразі ми не можемо оприлюднити результати експертиз, які дають відповідь на питання, хто був в автомобілі, щоб не вплинути на показання потерпілої», — зазначив він.

Зараз жінка поступово оговтується від травм і жахливих спогадів. За словами її чоловіка Миколи Березового, вона постійно спить і намагається боротися з головними болями. «А свідчити вона почне, як тільки їй стане краще. Вона зацікавлена в тому, щоб встановити всі обставини, і не тільки тих виконавців, а й тих, хто замовив. Відбулося чотири допити, вже достатньо інформації, щоб робити якісь висновки. Втім, давайте зачекаємо», — зазначив «Голосу України» чоловік.

Він вважає, що його жінку хотіли вбити, однак її врятувала втрата свідомості, після чого нападники вирішили, що вона мертва. «Били винятково по голові. У якому випадку людину б'ють туди? Самі здогадайтеся», — сказав він.

Нагадаємо, що відразу після побиття правоохоронці порушили кримінальну справу за статтею «хуліганство». Та згодом перекваліфікували її на «завдання тяжких тілесних ушкоджень». Нині затримано п'ятеро осіб. Їм загрожує до семи років позбавлення волі. Ще одного — шостого підозрюваного — оголосили в розшук. Однак, чи всі вони причетні до злочину, невідомо. За словами заступника начальника ГСУ МВС України Олександра Гнатіва, зараз алібі деяких підозрюваних ретельно перевіряється. «Ми ніколи й не стверджували, що всі підозрювані знаходилися на місці скоєння злочину. Для того слідство і потрібне, щоб встановити ступінь участі кожної особи у вчиненні злочину. Нині всі вони перебувають під арештом», — зауважив він.

Але найбільше запитань до підозрюваних. Адже вони плутаються у свідченнях. За словами одного із затриманих, в машині, включаючи його самого, було троє чоловіків. Однак на відео, оприлюдненому в ЗМІ, видно, як із позашляховика вискакують двоє, а машина в цей час починає рухатися. Чоловік каже, що весь час перебував на задньому сидінні. Напевне в слідчих є підстави вважати, що він говорить неправду. Однак МВС просить не поспішати з висновками. Мовляв, ця інформація — таємниця слідства.

Досить багато суперечностей із самим відео. Після жорстокого побиття батько Тетяни Чорновол зняв реєстратор із автомобіля і передав опозиційним депутатам, пишуть деякі ЗМІ. Після цього запис з'явився у Всесвітній мережі. Цікаво, що в ньому відсутні деякі фрагменти відео. Найбільший шматок вирізаний в кінці. Хто і навіщо піддав його обробці — можна тільки здогадуватися. Екс-начальник київської міліції Віталій Ярема стверджує, що відео не було змонтовано, і пояснив, що пропущені за часом уривки пов'язані зі специфікою роботи реєстратора. Детальніше пояснити ситуацію не змогли і в МВС. У прес-службі відомства повідомили «Голосу України», що на сьогоднішній день запис уже перебуває в органах внутрішніх справ. «Але він був наданий нам не одразу після скоєння злочину, хоча така можливість була в сторони захисту. Якби його надали одразу, це могло б сприяти швидшому встановленню причетних до побиття осіб», — зазначили у відомстві.

На жаль, подібні випадки нині в країні не поодинокі. Тільки за останні два тижні спалено чи пошкоджено щонайменше декілька десятків приватних автомобілів, у різних містах побито сімох активістів (одного, в Житомирі, — вже вдруге), серед яких і народний депутат від «Свободи» Андрій Ілленко, зафіксовано кілька випадків пошкодження дверей у домівках активістів. Правозахисні організації уже звернулись до Уповноваженого Верховної Ради з прав людини Валерії Лутковської з вимогою забезпечити неупереджене та ефективне розслідування цих злочинів та притягнути до відповідальності осіб, винних у їх скоєнні.

Олександр ПЕКНИЙ.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...міліціонерові довелося стріляти

Персонал одного із розважальних закладів Старокостянтинова (Хмельницька область) викликав міліцію після того, як в залі виникла бійка між відвідувачами. На місце прибули співробітники Старокостянтинівського відділення Державної служби охорони. За твердженням правоохоронців, билися близько трьох десятків осіб. Міліціонери намагалися вгамувати агресивний натовп, але «бійці» на їхні зауваження не реагували, натомість почали проявляти агресію ще й стосовно них. Чоловіки шарпали міліціонерів за одяг, намагалися пошкодити службовий автомобіль та заволодіти табельною вогнепальною зброєю. У відповідь один із правоохоронців вистрелив в ногу найактивнішому учасникові бійки.

Після цього трьох хуліганів разом із пораненим затримали й доставили до райвідділу міліції. Наразі відомо, що всі вони були раніше судимі.

Як повідомили в пресслужбі прокуратури області, за фактами хуліганських дій, вчинення опору та спричинення тілесних ушкоджень правоохоронцям Старокостянтинівським РВ УМВС України в області розпочато кримінальні провадження. Крім того, з метою з'ясування законності застосування табельної вогнепальної зброї працівником Старокостянтинівського ВДСО прокуратурою області також розпочато кримінальне провадження.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

...херсонець сам заліз до виправної колонії

Через потяг до свободи засуджені нерідко намагаються втекти з колоній, де відбувають покарання, а от нау Херсонщині все навпаки. Тут у «зони» охочі добровільно лізуть з волі, причому виявляючи ще й неабиякі альпіністські здібності.

Співробітники Північної ВК-90 Херсона затримали невідомого чоловіка, котрий примудрився голіруч видряпатися на гладеньку огорожу колонії, викладену з бетонних плит чотириметрової висоти, й проникнути на ділянку №5 забороненої зони.

28-річний городянин виявився кур'єром: у нього під час огляду вилучили три пакунки з «речовиною рослинного походження» (найвірогідніше, марихуаною), стільки ж мобільних телефонів, чотири півлітрові пляшки зі спиртом і пакет із дріжджами.

Мабуть, затриманий побоювався, що при метанні через огорожу його передача із забороненими предметами впаде не туди, куди треба, і вирішив підібратися до «адресата» із засуджених якомога ближче.

Співробітник прес-центру обласного управління Державної пенітенціарної служби України Гаяне Оганесян у бесіді з кореспондентом «Голосу України» підтвердила: при кур'єрі не виявилося ані мотузки з «кігтями», ані будь-якого іншого спорядження, що допомогло б подолати рівнесеньку чотириметрову стіну, на якій просто немає за що зачепитися.

Завдяки надзвичайному хисту до подолання таких перешкод городянин міг би зробити кар'єру у великому спорті, та зараз на нього чекають аж ніяк не медалі, а вирок суду за незаконне переміщення наркотиків.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

У севастопольській Центральній бібліотеці імені Л. М. Толстого стартували Шевченківські читання. Учні міських шкіл мали змогу ознайомитися з унікальними виданнями, що зберігаються у фондах бібліотеки, і репродукціями картин Т. Г. Шевченка, *повідомляє наш власкор Микола МАГДИЧ*

Понад 60 млн. грн. збитків, завданих порушниками закону на Полтавщині, було стягнуто або відшкодовано добровільно у 2013 році за позовами місцевих прокурорів. У сфері земельних відносин відшкодовано 27 млн. грн., *передає наш власкор Василь НЕЙЖМАК*

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Хто і коли має подавати декларацію про доходи

Комітет Верховної Ради з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією ухвалив рішення надати роз'яснення стосовно порядку подання особами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру.

Під час засідання зазначалося, що порядок подання таких декларацій визначено в абзаці другому частини першої статті 12 Закону «Про засади запобігання і протидії корупції».

Відповідно до роз'яснення, особи, зазначені у пункті 1 та підпункті «а» пункту 2 частини першої статті 4 закону, щорічно подають декларацію за місцем роботи (служби).

Суб'єкти декларування, які в січні—березні наступного за звітним року не подали декларацію через перебування у відпустці у зв'язку з вагітністю та пологами або для догляду за дитиною, через тимчасову непрацездатність, перебування за межами України, під вартою, подають декларацію до 31 грудня цього року.

Суб'єкти декларування, які звільняються з роботи (служби) у січні—березні поточного року — подають декларацію за звітний рік (тобто за рік, який передує року звільнення) та декларацію за поточний рік; у квітні—грудні поточного року — подають декларацію за поточний рік, тобто за рік, у якому відбулося звільнення.

Суб'єкти декларування (за винятком осіб, зазначених у підпункті «а» пункту 2 частини першої статті 4 закону), які припинили діяльність, пов'язану з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, через рік після її припинення подають декларацію за рік, що минув, за місцем попередньої роботи (служби).

Інформаційне управління апарату Верховної Ради.

Пропонують спростити держреєстрацію земельних ділянок та нерухомого майна

Комітет Верховної Ради з питань економічної політики рекомендує парламенту прийняти за основу проект закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо вдосконалення процедури державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень).

Законопроект (реєстр. №3696) спрямований на вдосконалення та спрощення процедури державної реєстрації земельних ділянок та речових прав на нерухоме майно, а саме: виключення положень, що зобов'язують заявника реєструвати у встановленому цим законом порядку право власності при здійсненні правочинів, яке вже було зареєстровано до 1 січня 2013 року; доповнення положень, що визначають зупинення розгляду заяви про державну реєстрацію прав та їх обмежень, нормами, які передбачають необхідність зазначати у відповідному рішенні державного реєстратора переліку документів, які необхідно подати додатково; доповнення норм, що визначають відмову у державній реєстрації прав, нормами, які передбачають зазначення обставин, що стали передумовою для відмови; збільшення заявнику строку на усунення недоліків у період зупинення розгляду заяви — з п'яти до тридцяти робочих днів; повернення заявникам плати за надання витягу з Державного реєстру прав — у разі відкликання ним відповідної заяви, а також у разі відмови у проведенні державної реєстрації прав.

Реалізація положень проекту закону, вважають народні депутати, дозволить на законодавчому рівні врегулювати проблемні питання у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради.

На шляху автомайдану став антиавтомайдан

Учора зранку автомобілі активістів автомайдану на Європейській площі столиці заблокували кілька десятків машин активістів антиавтомайдану. За словами останніх, вони є членами громадської організації «За порядок» і прагнуть не допустити перекриття траси на шляху кортежу Президента. Щоправда, самі автомайданівці вже перенесли на інший час запланований на п'ятницю черговий автопробіг до Межигір'я.

На машинах представників антиавтомайдану було прикріплено плакати із гаслами «Геть хаос!», «Геть бруд!», «Геть Євромайдан!».

Щоб не допустити конфлікту, до місця подій відразу ж підійшли опозиційні народні депутати та представники самооборони Євромайдану, тож через деякий час усі антиавтомайданівці залишили Європейську площу. За ними роз'їхалися й автомайданівці.

Тим часом сьогодні стоїть питання, якими будуть наслідки від ухваленого в четвер законопроекту про внесення змін до Закону «Про судоустрій і статус суддів» та процесуальних законів щодо додаткових заходів захисту безпеки громадян, яким запроваджується адміністративне покарання за неузгоджений із ДАІ рух у складі колони з понад п'яти автомобілів. Зокрема, один із співавторів цього законопроекту, регіонал Володимир Олійник в ефірі радіо «Свобода» підтвердив, що запровадження цієї норми справді спричинене таким явищем, як автомайдан.

«А ви скажіть, будь ласка, коли з'явилося явище сьогодні, де право одних суперечить праву інших, то що, треба конфлікт створити в суспільстві? Ні. Давайте врегулюємо. Якщо ми побачили, що таке явище є і воно створює проблему в пересуванні інших громадян — треба його врегулювати? Ми вважаємо, так. Якщо побачимо, що практика така, що треба не п'ять, а десять автомобілів — давайте десять. Ну не може ж бути так, що по двісті-триста автомобілів рухаються як заманеться, а ми це питання не регулюємо», — сказав він.

Прихильники Партії регіонів заблокували виїзд машин автомайдану з Європейської площі. Після тривалої суперечки блокування було припинено.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Водночас один з активістів автомайдану Сергій Хаджинов заявив, що їхня діяльність ніяк не підпадає під ухвалений законопроект. На його думку, кардинально ці зміни нічого не змінюють, бо й раніше діяла норма про заборону рухатися колоною. «Єдине, що тепер за це можуть забрати автомобіль. Але якщо трапиться хоча б один такий випадок, то це так сколихне народ, що колона стане ще довшою», — сказав він та додав, що в умовах великого міста дотриматися цього правила — не рухатися колоною з понад п'яти машин — взагалі неможливо.

А поки цей закон ще не діє, у четвер Печерський районний суд Києва позбавив водійських прав одного з координаторів автомайдану Сергія Пояркова. По закінченні судового засідання активіст повідомив, що подаватиме апеляцію, а якщо українські права таки заберуть, то їздитиме за американськими та звертатиметься до Європейського суду з прав людини.

До речі, учора Подільський та Печерський районні суди Києва відправили на доопрацювання протоколи інспекторів ДАІ у справах щодо позбавлення водійських прав автомайданівців Сергія Дихтярєва та Ольги Коренюк. Про це повідомив народний депутат від фракції «Батьківщина» Павло Петренко, котрий брав участь у судових засіданнях.

Сергій КОВАЛЕНКО.

У НОМЕР

На один виш поменшало

Чернігівський державний інститут економіки і управління приєднано до Чернігівського національного технологічного університету. Таке рішення прийняв Кабінет Міністрів за пропозицією Міністерства освіти і науки.

Реорганізацію буде проведено в межах бюджетних призначень, передбачених для підготовки кадрів. Усі студенти ЧДІЕУ продовжать навчання в ЧНТУ.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Недбалість портовиків загрожувала життю пасажирів

Численні порушення правил безпечного перевезення пасажирів, вітчизняного й міжнародного законодавств під час перевірки Скадовського морського порту виявила Херсонська прокуратура з нагляду за додержанням законів у сфері транспорту. Як повідомив її старший прокурор Олександр Найдьонов, служба капітана згаданого порту за увесь курортний сезон жодного разу не спромоглася переконатися, що пароплави, якими десятки тисяч відпочивальників вирушали на морські екскурсії, не перевантажені. А одне з таких суден 11 разів отримувало дозвіл на вихід у відкрите море попри те, що ліцензію його власника на право надання таких послуг було анульовано за невиконання її умов.

Через те, що наслідками недбалості не стали аварії із великими збитками та людськими жертвами, посадовців зі служби капітана державного порту притягнуть до дисциплінарної, а не до кримінальної відповідальності, каже Олександр Найдьонов.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсонська область.

ОГОЛОШЕННЯ

П О В І Д О М Л Е Н Н Я

Вища кваліфікаційна комісія суддів України відповідно до статей 74, 76 та 80 Закону України "Про судоустрій і статус суддів" повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання кандидатів на посаду судді безстроково:

Шкорупеєва Дмитра Анатолійовича — апеляційного суду Одеської області. **Скалозуба Юрія Олександровича, Дончика Віталія Володимировича** — Київського апеляційного адміністративного суду. **Вайновського Артура Миколайовича, Гноєвого Сергія Сергійовича** — Орджонікідзевського районного суду міста Маріуполя Донецької області, **Бошкова Івана Дмитровича** — Ренійського районного суду Одеської області, **Чудопалової Світлани Вікторівни** — Київського районного суду міста Донецька. **Шинкарьової Ірини Віліївни, Чучка Владислава Михайловича** — Донецького окружного адміністративного суду.

Два районні суди Києва доопрацюють протоколи інспекторів ДАІ у справах щодо позбавлення водійських прав автомайданівців

До Києва збирається спеціальна делегація Європарламенту

Спеціальна делегація Європарламенту у складі 12 депутатів відвідає Київ 28—30 січня. Таке рішення ухвалив комітет із закордонних справ Європарламенту на позачерговому засіданні у Страсбурзі.

«Спеціальна делегація у складі 12 членів Європарламенту відвідає Київ з метою оцінки ситуації на місці. Європарламентарії мають намір зустрітися з учасниками акцій протесту на Майдані Незалежності, представниками опозиційних партій, української влади, судочинства, а також організаціями громадянського суспільства», — повідомили у секретаріаті комітету. Очолюватиме спеціальну делегацію ЄП голова комітету із закордонних справ Ельмар Брок (Німеччина), **передає Укрінформ.**

Нагадаємо: конференція президентів Європарламенту (керівний колегіальний орган на рівні Президента ЄП і лідерів політичних груп) на своєму засіданні на початку грудня 2013 року, вирішуючи долю моніторингової місії Кокса—Кваснєвського, ухвалила рішення про доцільність, у разі потреби, візиту до України спеціальної парламентської делегації.

Японець, що воював до середини сімдесятих, помер

В Японії на дев'яносто другому році життя помер Хіроо Онода колишній офіцер військової розвідки. У роки другої світової війни його направили воювати на філіппінський острів Лубанг, а на батьківщину він повернувся тільки в 1974 році. Коли війна закінчилася, Онода відмовився повірити в капітуляцію. Протягом 29 років він продовжував переховуватися в джунглях і разом із двома підлеглими нападав на філіппінських військовослужбовців та поліцейських. Лише після того як колишній командир Оноди спеціально прилетів на острів і зачитав йому наказ капітулювати, диверсант здався. Він був помилуваний і зміг повернутися до Японії. На батьківщині одні прославляли його як героя, інші називали військовим злочинцем. У 1996 році Онода знову відвідав Філіппіни. Він вибачився перед місцевими мешканцями за скоєні ним убивства й поклав квіти до пам'ятника японо-філіппінської дружби, **інформує «Євроньюс».**

Вогонь оточив Глендору

Поліція штату Каліфорнія (США) вже заарештувала трьох підозрюваних у підпалах. Передбачається, що через необережні дії цих осіб у національному парку, що розташований північніше Лос-Анджелеса, почалися лісові пожежі. Мешканців міста Глендори евакуювали, вогонь підбирається й до інших передмість **(на знімку)**. Пожежники намагаються тримати ситуацію під контролем, **повідомляє «Євроньюс».**

Фото Xinhua/Укрінформ.

ФОТОФАКТ

У селах штату Тамілнад (Індія) молоді хлопці борються з биками голіруч під час традиційного фестивалю Джаллікатту.

Фото Xinhua/Укрінформ.

Польща проривається до двадцятки кращих

Прем'єр-міністр Польщі Дональд Туск заявив, що до 2022 року країна може здійснити цивілізаційний стрибок та увійти до двадцятки найбагатших у світі. Про це глава уряду повідомив після спеціального засідання Ради Міністрів щодо використання грошей, асигнованих державі з європейських фондів на 2014—2020 роки.

Прем'єр похвалився: Польща отримає 105,8 мільярда євро, що становить понад 10 відсотків багаторічного бюджету ЄС. На думку глави уряду, ці квоти «чудово вписуються у мрію про польський добробут», бо слугуватимуть не лише цивілізаційному прориву Польщі, а й сприятимуть «стрибкові у сфері добробуту та безпеки польських родин», який має відбуватися паралельно.

Асигнування з бюджету ЄС сконструйовані так, що не дають змоги національним урядам використати їх на проїдання. 28,5 мільярда євро піде на субвенції, що надаються в рамках Спільної сільськогосподарської політики. Решта — 72,9 мільярда євро — призначені на вирівнювання економічних і соціальних умов у всіх регіонах ЄС. У Польщі найбіднішими вважаються Вармінсько-Мазурське, Підляське, Люблінське, Підкарпатське та Сьвєнтокшиське воєводства. Для них передбачена спеціальна державна програма з євросоюзівською часткою фінансування у розмірі 2,1 мільярда євро. Окрім того, уряд визначив додатково так звані території стратегічної інтервенції (зони структурної бідності, до яких віднесено частину Західного Помор'я та кілька регіонів в околицях Лодзі, в Нижній Сілезії та на Мазовії), куди скеровуватимуть додаткові кошти.

До 2020 року номінальний національний ВВП має становити 80 відсотків середнього рівня Євросоюзу. Нині цей показник для Польщі — 67 відсотків, тоді як на момент вступу країни до спільноти 2004 року заледве сягав 50-відсоткової позначки. В уряді Дональда Туска висловлюють надію, що за рівнем видатків на дослідження і розвиток країна вийде на середні євросоюзівські показники — два відсотки від ВВП. Натомість переконані, що вже 2016-го Польща випередить Великобританію за довжиною автострад, а до 2020 року забезпечить стовідсотковий широкосмуговий доступ до Інтернету.

На думку польських та зарубіжних експертів, план Д. Туска має шанси реалізуватися за умови, що темпи зростання національної економіки утримаються на рівні чотирьох відсотків щорічно, як це спостерігається впродовж двадцяти останніх років.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.

Бонуси від дешевого газу можуть отримати теплиці

Як вплине на вітчизняний експорт рішення уряду призупинити євроінтеграцію, вчора прогнозували експерти під час круглого столу в Києві на тему: «Глобальна конкурентоспроможність України на ключових товарних ринках». Такими для нашої держави сьогодні є Євросоюз та Росія.

Щоправда, деякі експерти зазначають, що найближчим часом до них може долучитися і Китай. Держкомстат підрахував, що за перше півріччя 2013 року експорт до КНР зріс на рекордні 65,9 відсотка. Тоді як до наших традиційних партнерів — знизився: до Російської Федерації — на 13,7%, Казахстану — на 12,6% та Польщі — на 10,9%. Зріс і імпорт товарів з Піднебесної — за перше півріччя на понад 25 відсотків. Утім, давати конкретні прогнози стосовно експортно-імпортних відносин з КНР фахівці вчора не наважилися, значно охочіше коментуючи відносини з Москвою та Брюсселем. Зокрема, експерт асоціації «Український клуб аграрного бізнесу» Ігор Остапчук вважає, що на даний момент ситуація з європаузою не матиме істотного впливу на експортерів. Щоправда, на його думку, програють ті підприємства, які готувалися до підписання Угоди про асоціацію не словом, а ділом: вклали кошти у стандартизацію своєї продукції та модернізацію виробництва. «Коли минулого року заявили, що Україна зможе експортувати курятину до ЄС, то всі казали, що митні ставки досить великі, і поки немає Угоди про асоціацію, це невигідно. Утім виробники таки почали експортувати свою продукцію в надії, що до підписання зможуть зайняти певну нішу в Європі. А тепер маємо те, що маємо». Проте, на думку експерта, від ситуації, що склалася, можуть виграти парникові господарства. Тепер, коли газ став дешевшим, ця галузь має шанс значно збільшити обороти. Мінусом, за словами Ігоря Остапчука, є лише те, що ціну на «блакитний вогник» переглядатимуть щокварталу, тож підприємства не можуть розробляти довгострокових планів.

Маргарита СОКОЛОВСЬКА.

ПЛАНЕТА

ООН попереджає про небезпеку геноциду в Центральній Африці

У Центральноафриканській республіці (ЦАР), де не припиняються сутички між християнами та мусульманами, склалися всі умови для виникнення геноциду. З таким попередженням виступив представник Управління ООН з координації гуманітарних питань Джон Гінг. «Навіч усі умови для геноциду, які ми бачили в таких місцях, як Руанда й Боснія», — сказав він.

Ситуація в ЦАР різко загострилася після того, як до влади в країні в березні 2013 року прийшов Мішель Джотодіа, ставши першим в історії республіки мусульманським президентом. Ці події спричинили різку дестабілізацію внутрішньополітичної обстановки в країні та ескалацію міжрелігійного конфлікту між християнами й мусульманами.

Нагадаємо: 10 січня Джотодіа пішов у відставку під тиском світового співтовариства. У найближчі два тижні обрати нового президента має Національна перехідна рада, сформована після перевороту на період до проведення загальних виборів. Поки що обов'язки глави держави тимчасово виконує голова НПР Олександр-Фердінанд Нгуенде, затверджений у неділю в цій посаді перехідним конституційним судом, **повідомляє «ИТАР-ТАСС».**

Російська наука перейшла на гранти

Уже півроку в Росії триває реформування Академії наук (РАН). Минулого літа Державна Дума ухвалила закон, згідно з яким автономію науки, основи якої закладено великим Михайлом Ломоносовим, було скасовано. Як заявив лауреат Нобелівської премії Жорес Алфьоров, «механізм руйнування РАН запущено».

Формулювання закону «академічні інститути не займатимуться невластивими науці функціями» треба розуміти так: керування ними передано державним чиновникам. Але це рішення парламенту, за повної підтримки президента й уряду, наштовхнулося на жорсткий спротив наукового співтовариства. Академічні інститути, вчені зі світовим ім'ям, у тому числі й лауреати міжнародних премій, виступили проти таких реформ. Крім заяв і гнівних статей, у російських містах прокотилася хвиля мітингів протесту, в яких брали участь десятки тисяч осіб. Учених підтримали й багато зарубіжних колег. Понад те, ці перетворення порівняли з «реформами», що проводили Гітлер і Муссоліні (після чого багато провідних учених покинули Німеччину й Італію). Проте Володимир Путін «дотис» академіків, і ось уже сім місяців російська наука «реформується». Суть реформ: наукою займаються вчені, а керують майном і ЖКГ чиновники.

Але для того, щоб зняти напругу, уряд учора запропонував ідею переходу фундаментальної науки на сучасні стандарти. Володимир Путін розпорядився припинити бюджетне фінансування наукових досліджень. Тепер фінансування здійснюватиметься через систему грантів і цільових програм. Тобто гроші видаватимуть під конкретні наукові ідеї, винаходи, проекти. На думку експертів, «це скоротить практику рівномірного розподілу обмежених коштів». Бюджетне фінансування залишиться, але гроші академічним інститутам надходитимуть через профільні міністерства й відомства.

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

Мінприроди Росії побоюється погіршення якості води в РФ через видобування сланцевого газу в Україні (РБК-Україна)

Заслужений журналіст України, лауреат премії «Золоте перо» Володимир Приймак офіційно обійняв посаду генерального директора Івано–Франківської обласної державної телерадіокомпанії «Карпати». Його представив колективу голова ОДА Василь Чуднов, *інформує наш власкор Галина Брухаль*

Єврокомісія спільно з ДП «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом» впровадить у 2014 році сучасну систему радіаційного моніторингу «РОДОС», завдяки якій буде збільшено ядерну безпеку на всьому європейському континенті, *повідомляє прес–служба КМУ*

Винахідників вистачає. У дефіциті — замовники

Учора в світі відзначали День дитячих винаходів. Не залишилася осторонь цієї події й Україна: Мала академія наук вручила 11 патентів та авторських свідоцтв своїм членам — школярам та студентам. «Це документи, які підтверджують, що ви — справжні винахідники», — сказав учора під час вручення Станіслав Довгий, президент Малої академії наук.

Свій перший у житті патент учора отримав Даниїл Черевашко. Понад два роки свого життя він присвятив створенню портативного фільтра для очищення води. Молодий винахідник переконує: за допомогою створеного ним приладу можна робити придатною для пиття будь-яку, навіть дуже забруднену воду.

— Спочатку виникла ідея просто опріснювати воду. А вже після цього вирішив спробувати її очищувати, — пригадує Даниїл Черевашко. — Особливість мого фільтру — в ньому використовується керамічна мембрана, насичена ЕМ-препаратами (ЕМ — ефективні мікроорганізми). Ця мембрана дає змогу очищувати воду ефективно: кераміка здійснюватиме механічну фільтрацію, а ЕМ-препарати пригнічуватимуть шкідливі мікробактерії.

Ще одна особливість винаходу — його розміри. З самого початку планувалося створити саме портативний фільтр, який змігли б будь-де використовувати туристи чи рятувальники. Та за потреби цю мембрану можна пришпилити в кожній квартирі. Даниїл Черевашко запевняє: після фільтрації його приладом вода відповідатиме найвищим міжнародним нормам. Винаходом уже, начебто, цікавилися з космічної агенції. А от значного інтересу з боку підприємств і бізнесменів юнак, принаймні поки що, не помітив. Певну зацікавленість виявили лише підприємці з Кіровоградської області — малої батьківщини винахідника.

Разом із Даниїлом свої патенти та свідоцтва про реєстрацію авторського права отримали й інші винахідники. Більшість — за розробку комп’ютерних програм. Олександр Кривенко з Донеччини, приміром, розробив програму-посібник для створення сучасних порталів навчальних закладів з можливістю дистанційної освіти. У МАН, між іншим, відмічають: патентів та авторських свідоцтв найбільше видають саме на комп’ютерні програми.

Та, за словами Станіслава Довгого, ще кілька років тому отримання патенту для молодих винахідників було радше мрією, ніж дійсністю.

— Винахідництво — це не тільки трудомісткий процес, а й досить дорогий. На жаль, знайти кілька тисяч гривень на те, щоб належним чином оформити всі документи й отримати патент, може не кожна українська сім’я. Протягом тривалого часу це стримувало розвиток школярського винахідництва. Але останні роки цей напрямок почав активно розвиватися, — сказав С. Довгий.

Поштовхом до розвитку, мовляв, стало створення спеціального відділу інтелектуальної власності НЦ «Мала академія наук». Його фахівці допомагають молодим винахідникам не тільки організаційно і консультаціями, а й фінансово. Витрати за офіційні процедури, приміром, оприлюднення патенту, бере на себе МАН. Як результат за останні три роки було видано понад 100 авторських свідоцтв та патентів саме юним винахідникам.

Крім того, у МАН вирішили активно взятися за реальне впровадження винаходів у життя. «Цю роботу нині ми підняли на загальнодержавний рівень. Уже активно співпрацюємо з Федерацією роботодавців України та Українським союзом промисловців та підприємців. Намагатимемося створювати проекти із залученням реальних підприємств, на яких винаходи могли б проваджуватися», — сказав С. Довгий.

Віктор ДЕЙНЕКА.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Станіслав Довгий вручає патент молодому винахіднику Даниїлу Черевашку.

ДО РЕЧІ

Мала академія наук вирішила влаштувати експеримент і з’ясувати, чи змінюється вода у Дніпрі в день Водохреща. Для цього планують порівняти два зразки води — взяту із ріки вчора та у святковий день. Про результати експерименту буде повідомлено додатково.

Африканську чуму ловлять мобільними групами

Перевірки автотранспортних засобів під час перевезення тварин та продукції тваринного походження здійснюють у Донецькій області мобільні групи, до складу яких входять співробітники ветеринарної міліції, ДАІ та Державної служби ветеринарної медицини. Це пов’язано з фактом виявлення випадків африканської чуми свиней на території Луганської області та сусідніх областей Російської Федерації. Загалом створено 41 мобільну групу, особливу увагу приділено автошляхам у прикордонних районах.

Як повідомив начальник відділу ветеринарної міліції області Євген Нікулін, торік проведено 2121 перевірку. За їх підсумками виявлено і ліквідовано чотири підпільні цехи з переробки м’яса, заборонено до реалізації майже 19 тонн продукції тваринного походження на загальну суму 422 тис. грн. Всього за виявлені порушення до адміністративної відповідальності притягнуто 447 порушників, накладено штрафних санкцій на майже 43 тисячі гривень.

Наприклад, під час проведення контрольної перевірки забійного і консервного цехів в обласному центрі встановлено, що в холодильній камері на зберіганні перебувало 1352 кг свинини із вичерпаним терміном придатності. Начальника консервного цеху притягнули до адміністративної відповідальності, а прострочене м’ясо вилучили та утилізували.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

За спробу втечі може поплатитися й льотчик

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

У кінці січня нинішнього року може бути оголошено вирок за спробу втечі ув’язнених із 49-ї колонії посиленого режиму в Кіровоградській області («Голос України» №№ 51—52 за 19.03.2013 та № 69 за 10.04.2013). Наразі у судовому процесі відбулися дебати сторін.

Навесні минулого року на футбольне поле колонії приземлився вертоліт Robinson-44, керував яким колишній військовий льотчик з Києва Євген Зотов. Орендував вертоліт пасажир, який сів у вертоліт в Олександрії з макетом автомата Калашникова у руках. Під його прицілом льотчик змушений був посадити гелікоптер у колонії. Але коли двоє ув’язнених спробували залізти до кабіни, Зотов вискочив з неї, викинув ключі та вигукнув: «Я заручник!». Принаймні, такою є версія самого Зотова та його захисників.

Проте прокуратура наполягає на тому, що Зотов свідомо сприяв в організації втечі, і попросила для нього максимальної міри за сукупністю статей — десять років ув’язнення.

Справжнім організатором утечі був кримчанин, який сидів за крадіжку грошей через електронні рахунки. Він взяв у спільники молодого в’язня, а той втягнув у справу вітчима, який і орендував вертоліт.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

ФОТОФАКТ

Автопарк міліції Рівненщини поповнився сімнадцятьма новими автомобілями «Тойота Пріус». Ключі від них працівникам Державтоінспекції та патрульної служби вручив заступник міністра внутрішніх справ — керівник апарату Сергій Лекарь.

Фото Тамари ЛИСЕНКО, підполковника міліції, начальника СЗГ УМВСУ у Рівненській області.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Не дочекався «швидкої» і... замінував вокзал

Щоб пришвидшити прибуття бригади швидкої допомоги, травмований житель Дніпропетровська вирішив «замінувати» залізничний вокзал. Разом з медиками до постраждалого прибули співробітники міліції. Про це розповів начальник ГУМВС України в області Віктор Бабенко.

Близько півночі 15 січня до міліції зателефонував житель обласного центру й розповів про замінування Центрального залізничного вокзалу. Оперативна група, яка прибула за викликом, провела екстрену евакуацію пасажирів і персоналу вокзалу й установила, що телефонне повідомлення було неправдивим.

— Як виявилося, чоловік травмував ногу, декілька разів викликав «швидку». Йому здалося, що машина їде довго, він зателефонував до міліції й спробував пришвидшити приїзд медиків, — повідомив Віктор Бабенко. — «Швидка» приїхала, надала йому допомогу, але разом з медиками приїхали правоохоронці. Після накладення гіпсу чоловіка затримали.

«Мінера» може бути покарано у вигляді позбавлення волі на строк від двох до семи років.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

ЦИФРА

Понад 1,6 млн. грн. *зібрано у Кам’янці-Подільському за п’ять місяців — з часу запровадження платного проїзду через Замковий міст. Майже 300 тисяч гривень з цих коштів надали КП «Комунтрансервіс», яке забезпечує місто комунальними автобусами, оскільки сума, яку заборгувала держава перед цією структурою, перевищує 950 тисяч гривень. Частину зібраних грошей витратили на роботи з благоустрою Старого міста.*

Ірина КОЗАК.

Обікрав ялинку — світить три роки

Правоохоронці встановили особу зловмисника, котрий 12 січня обікрав головну новорічну ялинку райцентру Семенівка. Десять метрів гірлянди з неї поцупив 20-річний безробітний молодик, який уже має судимість.

Як повідомили власкору «Голосу України» у відділі зв’язків із громадськістю обласної міліції, вже відкрито кримінальне провадження за цим фактом, триває слідство. Зловмисники можуть покарати чималим штрафом, виправними роботами або навіть позбавленням волі на термін до трьох років.

Василь НЕЙЖМАК.

Полтавська область.

110-метрову телевізійно-передавальну станцію вартістю 5,1 млн. грн. цьогоріч побудують у смт Драбів, *інформує наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО*

Гривня до гривні — і врятовані немовлята

Два інфузомати, ультразвуковий інгалятор, електронні ваги та пульсоксиметр подарували відділенню недоношених новонароджених Тернопільської обласної дитячої клінічної лікарні волонтери проекту «Здорові діти — щаслива Україна».

У цій лікарні «Голос» передплачують усі 23 відділення.

— Ми узгоджували з медиками, яке саме обладнання і якої марки їм найбільше потрібно, — розповідає волонтер Максим Височанський. — Ми вже вдруге купуємо обладнання для дитячої лікарні, перший раз — для відділення анестезіології та інтенсивної терапії. Організації як такої у нас немає, просто зібралися молоді люди і вирішили допомагати дітям. Головний кістяк — до десятка осіб. У кожного — робота, сім'я. Але викроюємо час і для збирання коштів: ходимо до знайомих, в офіси, стоїмо зі скриньками у найвелелюдніших місцях. Навіть моя п'ятирічна донечка з нами — із кошичком. Гривня до гривні — і виходить пристойна сума.

— Перед тим як зайнятися цією справою, ми вагалися, кому найбільше потрібна допомога, — приєднується до розмови волонтерка Олена Колобохова. — Були пропозиції віддавати кошти будинкам-інтернатам, сиротинцям, але їх усе-таки непогано фінансує держава, а ось медичного обладнання бракує.

Здебільшого дорога до волонтерства, благодійництва лежить через особисте лихо. На щастя, волонтери проекту «Здорові діти — щаслива Україна» раніше не стикалися з роботою дитячої лікарні, в декого з них поки що немає діток. Тим цінніше їхнє піклування про здоров'я маленьких пацієнтів.

— Через наше відділення в рік проходить 250—270 немовлят, — розповідає завідувачка Тетяна Бліхар. — Ми виходжуємо їх після реанімації. Найменша дитинка потрапила з вагою 580 грамів. Тут щодень — боротьба за життя, без висококласного медичного обладнання не обійтися, тому ми щиро вдячні волонтерам за допомогу.

— На жаль, кількість патологій новонароджених зростає, — констатує доцент кафедри педіатрії Тернопільського державного медуніверситету ім. Івана Горбачевського Інна Кубей. — Причини різні — від генетичних до соціальних. Ми вже виведи певну циклічність появи на світ недоношених діток. Найбільше їх у період сільськогосподарських робіт. Наші жінки не вміють себе берегти. Мішок картоплі перед собою — і ось результат.

У кювезах лежить таке мацьопство, що серце обривається. Але за доброго догляду будуть і з недоношених діток люди. До речі, кювези у відділенні старенькі, та й тих бракує. Найпростіший коштує до ста тисяч гривень. Може, знайдуться в Україні багаті люди, які зроблять величний жест? Волонтерам на один кювез потрібно рік збирати кошти.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

На знімку: медики приймають допомогу від волонтерів.

Фото автора.

Перинатальний центр готують до жіночого свята

Є підстави сподіватися, що другу чергу перинатального центру в Запоріжжі, а саме його гінекологічне відділення, буде здано до 8 березня. Після чергових оглядин будівництва глава облдержадміністрації Олександр Пеклушенко залишився задоволеним побаченим. Роботи на об'єкті йдуть повним ходом. У корпусі вже встановлено металопластикові вікна, завершено фасадні роботи, всередині теж поставили перегородки та фальшстіни. На фінішну пряму вийшли оздоблювальні роботи. Те саме стосується сантехнічного, електромонтажного, ліфтового, теплотехнічного та вентиляційного обладнання гінекологічного корпусу. Закуплені й меблі.

До слова сказати — перша черга центру, а саме його акушерське відділення, запрацювала наприкінці минулого року. Відтоді тут пройшли майже 300 пологів. А головне, що фахівцями центру фактично врятовано 58 немовлят, які народилися вагою менше 1,5 кілограма.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

Онкохворі маленькі пацієнти забезпечені всім необхідним

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Кожна дитина, яка лікується в «Охматдиті», забезпечена необхідними медичними препаратами і отримує допомогу в повному обсязі. У цьому запевнив головний лікар Національної дитячої спеціалізованої лікарні Юрій Гладуш. Він наголосив, що останнім часом відбувається суттєве збільшення обсягів закупівель ліків для дітей, хворих на онкопаталогію та СНІД, що здійснюються МОЗ України в централізованому порядку. Якщо у 2012 році їх було закуплено майже на 64 млн. грн., то у 2013-му ця сума зросла до 104 млн. грн. Керівник медичного закладу висловив упевненість у тому, що цього року фінансування лікування онкохворих дітей держава здійснюватиме ще в більшому обсязі.

Ця заява головного лікаря — своєрідна відповідь на звернення опікунської ради «Охмадиту», волонтерів та батьків маленьких пацієнтів до уряду та парламентаріїв з вимогою не скорочувати фінансування, передбачене на ліки для дітей з онкологічними та онкогематологічними захворюваннями. Про це «Голос України» повідомляв у номері за 16 січня цього року. Нагадаємо, МОЗ заперечив інформацію про те, що у бюджеті на 2014 рік на лікування цієї групи пацієнтів передбачено у чотири рази менше коштів, ніж торік.

Ольга ВІТЕР.

До 200-річчя Шевченка

ФОТОФАКТ

У столиці тривають реконструкція та ремонтно-реставраційні роботи в Національному музеї Тараса Шевченка.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Ветерани вирушили до Кобзаревих джерел

У Миколаєві міський територіальний центр соціального обслуговування запросив ветеранів Великої Вітчизняної війни і ветеранів праці на історичний екскурс «До Шевченкових джерел: Шевченкіана Миколаївщини».

Учасники зустрічі ознайомилися з історичними дослідженнями та новими виданнями миколаївського шевченкознавця Ігоря Марцінковського, з розповідями про маловідомі сторінки із життя людей, імена яких пов'язані з творчістю Тараса Шевченка та Миколаївщиною.

Із фондів Центральної бібліотеки ім. М. Кропивницького була представлена краєзнавча Шевченкіана, що налічує близько чотирьохсот експонатів. Вона містить унікальні літературознавчі документи про Кобзаря: біографічний нарис «Певец Украйны Т. Г. Шевченко» 1913 року, фотокопії позацензурного примірника видання 1840 року, «Кобзар» з автографом правнука Шевченка, а також подарунок з колекції видатного діяча української діаспори професора Євгена Росліцького — книгу Єжи Єнджеєвича «Українські ночі або родовід генія».

Ірина НЕЖИГАЙ.
Миколаїв.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...правила для велосипедистів вийшли друком

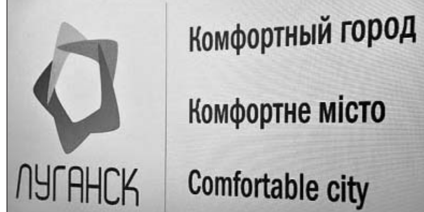
До Європейського дня мобільності у Львові надрукували 8 тисяч буклетів з правилами дорожнього руху для велосипедистів. Це не особливі правила, а витяги з наявних правил дорожнього руху найновішої редакції. Безплатний посібник побачив світ завдяки гранту Німецького товариства міжнародного співробітництва.

На думку координатора Європейського тижня мобільності у Львові Дем'яна Данилюка, посібник допоможе велосипедистам безпечно їздити містом. У ньому також — карта велосипедних доріжок міста. Між іншим, у Львові двоколісним транспортом користується приблизно 8 тисяч осіб — це один відсоток жителів.

Богдан КУШНІР.
Львів.

...презентують квітку абрикоса

У Луганській міськраді презентували 70-сторінковий бренд-бук. Він містить інструкції, варіанти логотипів, правила їх розміщення в міському просторі, на сувенірній продукції, у друкованих виданнях тощо. Основою графічного вирішення логотипа стала квітка абрикоса, як одного із символів міста **(на знімку)**. Луганський стандарт якості виконано у вигляді п'ятикутної зірки. П'ять літер «Л» — п'ять пелюсток, п'ять цінностей бренда міста: відкритість, динамічність, надійність, новаторство та взаємоспівпраця. Товаровиробники зможуть поміщати цей знак на свою продукцію. Як повідомив заступник міського голови Заза Зухбая, уже тривають переговори з підприємствами «Мілам», «Луганський м'ясокомбінат», «Динамо», «Лутрі» та іншими про розміщення бренда на їхній продукції.

Алла АНТІПОВА.

Фото сайту «Коментарі: Луганськ».

...фальсифіковану горілку продавали через Інтернет

Упродовж новорічно-різдвяних свят на Вінниччині вилучено з незаконного обігу алкогольних виробів на загальну суму 70 тисяч гривень.

Уже в перший день нового року співробітники підрозділів протидії незаконному обігу підакцизних товарів головного управління Міндоходів у Вінницькій області встановили та припинили чотири факти реалізації нелегальної алкогольної продукції. У всіх випадках торгували горілкою преміум-класу без акцизних марок. Її ціна була удвічі й навіть утричі дешевша від аналогів у торговельній мережі.

— Це означає, що у привабливій упаковці покупцям пропонували звичайнісінький сурогат, — каже прес-офіцер названого управління Ольга Шишківська. — Крім того, продавці дешевих «градусів» не мали дозвільних документів на їх реалізацію. Тож у разі отруєння покупець не знатиме, до кого можна пред'являти претензії.

За словами співрозмовниці, продавали алкогольні вироби невеликими партіями у невстановлених місцях — на ринках або в кіосках. Один із продавців пропонував алкогольні вироби за низькою ціною через мережу Інтернет. Оперативники встановлюють канали незаконного надходження продукції до продавців.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Упродовж 2013 року на Рівненщині вдалося скоротити споживання газу на 8,6 відсотка (Рівненська ОДА)

Уранці 17 січня на території підприємства невідомим застрелено голову правління ПАТ «Уманьгаз» — депутата облради від Партії регіонів Володимира Мельника та поранено головного бухгалтера. Нападник, який забарикадувався в адмінприміщенні, застрелився. На місці працюють правоохоронці, *передає наш власкор Лідія Титаренко*

Начальником УМВС України у Рівненській області призначено 45–річного полковника міліції Дмитра Лазарєва, який до цього обіймав посаду першого заступника начальника Головного управління боротьби з організованою злочинністю МВС України, *повідомляє наш власкор Олександра Юркова*

ПРИВІТАННЯ

Жителям Автономної Республіки Крим

Дорогі друзі!

Щиро вітаю з Днем Автономної Республіки Крим.

Понад два десятиліття тому більшість жителів регіону на загальнокримському референдумі висловилися за надання Криму статусу автономії. Ця подія стала визначною віхою на шляху утвердження демократичних принципів формування правового поля республіки, впровадження економічних реформ задля процвітання південної перлини України.

Інтернаціональна сім'я кримчан зі славними традиціями, багатовіковою історією стала опорою для розвитку регіону, утвердження гармонійних міжетнічних відносин, зміцнення миру і злагоди на півострові.

Сердечно бажаю усім вам здоров'я, родинного затишку й достатку. Нехай здійснюються всі заповітні мрії, кожен наступний день буде зігрітий добром і теплом, повагою та порозумінням рідних і близьких, а на вашій благословенній кримській землі довічно панує спокій!

Голова Верховної Ради України Володимир РИБАК.

На узбережжі можуть побудувати нове місто,

якщо екологи дадуть добро проекту глибоководного порту

ІНВЕСТИЦІЇ

У Криму реалізують 96 інвестиційних проектів, але тільки два з них привернули загальну увагу. А тому, що цього разу йдеться про інвестиції з Піднебесної. Поки що українська та китайська сторони підписали лише меморандум про наміри будівництва на заході півострова нового порту. Але в разі його реалізації це буде найбільший інвестпроект за всі роки незалежності України. Разом із припортовою інфраструктурою, по суті, це буде нове місто на карті півострова. Влада автономії готова зарезервувати під нього три тисячі гектарів земель. Але останнє слово буде за екологами.

Нагадаємо, у рамках українсько-китайського бізнес-форуму та в присутності Президента України Віктора Януковича в Пекіні українська компанія «Київгідроінвест» і китайська «BICIM» підписали меморандум про наміри будівництва глибоководного порту в Криму. Навіщо півострову ще один порт, якщо їх уже п'ять? «Жоден з нині наявних на півострові портів не є глибоководним», — пояснив заступник голови Ради міністрів Криму Рустам Теміргалієв. — Понад те, у жодному з них немає контейнерної перевалки, тоді як саме цей спосіб транспортування сьогодні є одним із найзатребуваніших у світі».

Новий порт планують будувати на озері Богайли в Сакському районі автономії. Поки що інвестори готують техніко-економічне обгрунтування проекту, але вже за попереднім його описом відомо, що це має бути порт із глибиною акваторії 25 метрів для прийому суден великої осадки. Саму акваторію буде викопано на суші, а на береговій лінії з'являться кілька терміналів, зерносховище на 20 мільйонів тонн і припортові заводи. «Під індустріальний парк у цьому районі буде зарезервовано три тисячі гектарів землі, яка нині перебуває в державній власності», — повідомив Р. Темірґалієв.

Орієнтовна вартість будівництва першої черги проекту становить три мільярди доларів з терміном реалізації першої черги протягом чотирьох-п'яти років. Але й ці цифри не остаточні. Нове місто потребує прокладання сюди всіх комунікацій, включаючи автомобільні магістралі та залізницю.

«Із цим портом буде задіяно міст через Керченську протоку, — сказав голова уряду автономії Анатолій Могильов. — Китайська компанія, яка готова інвестувати в створення майбутнього порту, будує сьогодні канал, паралельний Панамському. Можете уявити, який там масштаб і обсяги капіталовкладень».

Місце для такого будівництва в Криму теж обрали не випадково. По-перше, тому що, за даними геологів, грунт тут досить м'який і дає змогу здійснювати роботи з меншими витратами, аніж якби це були скельні породи. А по-друге, місце для майбутнього порту досить віддалене від більшості населених пунктів. І це особливо важливо вже тому, що останніми роками західний берег Криму стрімко розвивається як курорт, а сусідство з величезним інфраструктурним проектом уже сьогодні викликає сумніви у багатьох прихильників збереження екології півострова і його туристичного потенціалу. Тому доки не буде офіційного висновку екологічної експертизи, проект залишається лише протоколом намірів.

«Я наголошую, остаточне рішення про реалізацію настільки масштабного інвестиційного проекту буде ухвалювати місцева громада та усі мешканці Криму, виходячи з того, яким екологічним критеріям відповідає цей проект», — заявив Рустам Темірґалієв.

Другий проект, який хотіли б реалізувати в Криму китайські інвестори, пов'язаний із сільським господарством і стосується вирощування зернових і кукурудзи на площах із крапельним зрошенням. «Під першу чергу цього проекту планують виділити близько 50 тисяч гектарів, які як актив передадуть державному підприємству «Кримзернопром», — пояснив Р. Темірґалієв.

Крапельне зрошення одного гектара стає інвесторам у чотири-п'ять тисяч доларів, а загальна вартість першої черги цього інвестпроекту оцінюють у 250 мільйонів доларів. При цьому врожайність пшениці «на краплі» становитиме 50 центнерів з гектара, а кукурудзи — 130 центнерів. Крім того, у рамках реалізації проекту інвестори мають намір побудувати в Криму завод з виробництва обладнання для крапельного зрошення. Обов'язкова умова цього протоколу — земля залишиться у власності держави, а робоча сила буде українською. «Китайські партнери із цими двома принциповими позиціями погодилися, й у тексті договору, який нині опрацьовується, їх відображено», — зазначив Рустам Темірґалієв.

Очевидно, що обидва проекти націлені на перспективу довгострокового співробітництва України та Китаю, а їх майбутнє залежить від того, наскільки ця взаємодія виявиться плідною уже сьогодні.

Сергій ВИННИК.

Козацтво провело Різдвяний міжрайонний шаховий турнір для школярів Київщини

В індивідуальній першості переможцем став Андрій Тушинський — 5,0 очок (м. Березань), друге місце посів Олег Кондратенко — 4,5 очка (смт Велика Димерка Броварського району), третє місце — Богдан Васик — 4,5 очка (смт Велика Димерка Броварського району). В загальнокомандному заліку (за результатами 6 кращих учасників) перше місце посіла команда Броварського району (смт Велика Димерка), друге місце — команда Березані, третє — команда Яготинського району (м. Яготин).

Кращих учасників та команди (I—III місця) було нагороджено кубками, медалями й дипломами, а також подарунками від організаторів.

Змагання відбулися у Яготині Київської області. Організатори — Міжнародна організація «Козацтво України», Всеукраїнська громадська організація «Козацька територіальна оборона України» та Всеукраїнська федерація козацького двобою, Київська облдержадміністрація та Яготинська райдержадміністрація.

У турнірі «Різдвяні зустрічі за шаховою дошкою» взяли участь юні шахісти з Яготинського, Броварського, Баришевського, Переяслав-Хмельницького, Згурівського районів Київської області та Березані. Всього у турнірі взяло участь 56 школярів.

За словами голови оргкомітету верховного отамана МО «Козацтво України», головнокомандувача ВГО «Козацька територіальна оборона України» та президента Всеукраїнської федерації козацького двобою Валентина Соколовського, цей захід організовано саме козацтвом, оскільки шаховий спорт сприяє інтелектуальному розвитку гравців, вмінню мислити стратегічно, заздалегідь вибудовувати тактику і стратегію дій. Необхідно активно працювати над тим, щоб молодь виховувалася не на вулиці, а у козацьких та спортивно-патріотичних закладах, будинках культури тощо. Цей турнір для школярів Київщини — один із проявів такої роботи, яку активно проводить козацтво України.

На знімку: голова Яготинської райдержадміністрації Володимир Семеняка (ліворуч) **і верховний отаман МО «Козацтво України» Валентин Соколовський** (праворуч) **допомагають учасникам турніру.**

Фото надане організаторами турніру.

СПОРТ

Перемоги донецьких клубів

Футбол. Контрольні матчі.

Абу-Дабі (ОАЕ). **«Шахтар» (Україна, Донецьк) — «Айнтрахт» (Німеччина, Франкфурт-на-Майні). 1:0. Гол:** Тейшейра, 42. **«Шахтар»: перший тайм** — П'ятов, Срна, Кривцов, Ракицький, Соболь, Гюбшман, Веллінгтон Нем, Фред, Тейшейра, Дентіньо, Феррейра; **другий тайм** — Каніболоцький, Кобін, Воловик, Кучер, Ісмаілі, Степаненко, Ілсіньо, Дуглас Коста, Едуардо, Тайсон, Луїс Адріано.

Туреччина. **«Металург» (Україна, Донецьк) — «Арау» (Швейцарія). 1:0. Гол:** Каньяс, 65. **«Металург»: перший тайм** — Бандура, Морозюк, Чечер, Барановський (О'Ді, 26), Зотов, Макрідіс, Лазич, Александре, Нельсон, Болбат, Мораес; **другий тайм** — Паньків, Насонов, Нестеренко, О'Ді, Польовий, Каньяс, Даніло, Задерака, Мутарі, Мамутов, Каретник.

«Молодіжка» розпочинає збір

Тренер молодіжної збірної України (U-21) Сергій Ковалець назвав прізвища футболістів, що готуватимуться до Кубка Співдружності-2014, який стартує в Санкт-Петербурзі 24 січня. Збір команди розпочнеться сьогодні, а на турнір вона вирушить 23 січня.

Воротарі: Заурі Махарадзе («Олімпік», Донецьк), Олександр Ткаченко («Ворскла», Полтава), Олександр Дяченко («Оболонь-Бровар», Київ); **оборонці:** Антон Братков («Динамо», Київ), Олександр Сватюк, Євген Пасич (обидва — «Дніпро», Дніпропетровськ), Денис Мірошниченко («Карпати», Львів), Михайло Писко, Сергій Вакуленко, Ігор Гончар (усі — «Шахтар», Донецьк); **півоборонці:** Владислав Калитвинцев, Сергій Мякушко (обидва — «Динамо»), Віталій Приндета, Редван Мемешев (обидва — «Волинь», Луцьк), Андрій Близниченко («Дніпро»), Дмитро Мишньов («Іллічівець», Маріуполь), Руслан Малиновський («Зоря», Луганськ), Павло Савеленко («Металург», Запоріжжя), Владлен Юрченко («Шахтар»), Тарас Пучковський («Карпати»), Артем Фаворов («Оболонь-Бровар»); **нападники:** Леонід Акулінін («Шахтар»), Андрій Тотовицький («Іллічівець»).

Як відомо, збірна України потрапила до групи А. 24 січня вона зіграє з Киргизстаном, 25 січня — з Естонією, а 27 січня — з Туркменістаном. Усі матчі відбуватимуться в Спортивно-концертному комплексі «Петербурзький» (вміщує 25 тисяч глядачів).

Льюїс пророкує Кличку-молодшому абсолютне чемпіонство

Бокс. Колишній абсолютний чемпіон світу в суперважкій вазі британець Леннокс Льюїс в інтерв'ю London Evening Standard сказав, що після завершення кар'єри Віталія Кличка його молодший брат Володимир нарешті зможе об'єднати всі чемпіонські пояси в суперважкому дивізіоні у своїх руках. Раніше це вдавалося лише самому бритацеві.

Разом із припортовою інфраструктурою, по суті, це буде нове місто на карті півострова

Як мама навчила

ШКОЛА ТРАДИЦІЙ

«Щоб твої оченята добре бачили, щоб твоє личенько було гарним та гожим, щоб твої вушка ніколи не боліли, а твої вустонька вимовляли тільки чемні слова», — так і досі примовляють галицькі матері, вмиваючи своїх діточок свяченою водою, повернувшись із ранкової служби в церкві напередодні Водохреща.

Етнограф Івано-Франківського обласного науково-методичного центру культури і туризму Стефанія Капустинська** (на знімку) **вже 20 років живе в місті, але й досі дотримується всіх Йорданських традицій, що їх запам'ятала ще з дитинства, і робить усе так, як навчили мама Ганна та бабуся, коли ще всі разом жили в селі Лани Галицького району.

Таїнство надвечір'я

Насправді всі приготування до третього (друге — святого Василія 14 січня) великого свята Різдвяного циклу розпочинались удосвіта 18 січня. Якщо в сім'ї є дівчата, то мама готувала до вмивання миску, куди кидала копійки, ягоди калини та доливала свяченої води. У такий спосіб прикликаючи до своєї дитини здоров'я, вроду, багатство та щасливу долю. Потім усі дівчата та молодиці йшли до церкви, щоб принести до Святої вечері посвяченої водиці. І хоча ці повір'я не мають нічого спільного з ворожбою, вважалося добрим знаком для неодружених дівчат, начерпнути води першими, а ще легенько доторкнутися до фелона (фрагмент одягу) священика, що було вірною ознакою швидкого весілля. Далі дорогою додому придивлялися до першого зустрічного парубка: на якій вулиці той живе, з тієї ж буде й наречений.

Удома розпочинались приготування до Святвечора. На столі, як і на перший, мають бути 12 пісних страв. Незважаючи на те, що піст уже закінчився, цю вечерю подекуди ще називають голодною кутею. Кажуть, що відсутністю м'яса, господарі хотіли надурити злидні та біду, щоб «не чіпалися хати». Та перед тим, як родина збереться разом, господиня, замісивши рідენько борошно на святій воді, малювала хрестик над дверима, щоб цим оберегом також захистити дім від усього поганого та злого.

Після цього естафету традицій перебирає чоловік. Із кропилком (маленький дідушок) обходив усю оселю та кропив від порога всі кімнати свяченою водою. Цей ритуал і досі зберігся навіть у великих містах, а по селах господарі освячують також і стайні з усією живністю. Вважається, що на великі християнські свята «відкриваються небеса», а на другий Святвечір уся худібка починає говорити; і щоб та не поскаржилася Богу, що її погано доглядають, газда задобрює її або спеціально спеченою паляницею, або пампушками. Далі тато або дідусь, окрім традиційного дідуха в кутку, заносив до хати сіно або солому, кидав під стіл та пригорщами розсипав туди металеві гроші та горіхи. Маленькі діти «квохтали» в тому, вишукуючи свої скарби. Проте бавитися в такий спосіб можна лише до вечері, бо інакше кури будуть «дертися» цілий рік. Із цієї причини від Різдва і аж до Водохреща не слід було замітати хату. Завершувалось 18 січня «калатанням» ложками. Дівчата збирали немите кухонне начиння, виходили надвір і починали ним калатати. З якого боку на брязкання загавкає пес, звідти і буде наречений.

Цілюща сила Йорданської водиці

Пані Стефанія каже, що кожна порядна газдиня повинна мати вдома свячену Йорданську воду. Тому основним дійством Водохреща якраз і є освячення води. Цілющу, із запашним васильком її використовують не тільки на свято. Тримають цілий рік і дають пити діточкам, коли хворіють, скроплюють колисочки, коли не сплять, додають до купелі. Тричі дають пригубити школярам та студентам, коли ті йдуть на іспити, хрестять кропилом весільні машини та дорогу перед нареченими. Додають і до святкової куті. Саме через це на Різдво та другий Святий вечір усе таке смачне: що вареники з різноманітними начинками, що голубці з тертої картоплі. На переконання оповідачки, кутя приготовлена в якийсь інший день, ніколи не буде такою доброю, як на свята.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

Фото Миколи МАЦЮКА.

АКТУАЛЬНО

Продають подарунки

У комісійних магазинах та ломбардах Херсона покупцям пропонують нові краватки, ремені, представницьку оргтехніку, мобільні телефони та ювелірні прикраси за половину, а то й третину їх повної вартості. Городяни шукають у цьому якийсь підступ, однак продавці пояснюють, що частина земляків, яких на зимові свята обдарували дорогими речами, не залишили їх собі, а віддали на реалізацію, бо дуже потрібні гроші (на Херсонщині рівень зарплат найнижчий в Україні). А ціни призначають дуже малі, бо інакше їх просто неможливо буде швидко продати.

Водночас працівників звичайних продуктових магазинів у спальних мікрорайонах обласного центру просто-таки завалили дрібними грошима. Через зниження сімейних доходів купувати подарунки та делікатеси до святкового столу сотні херсонців зі своїх мізерних зарплат не можуть. Тому порозбивали скарбнички, куди роками вкидали монети, і потягли міняти їх на потрібний товар. До речі, продавці херсонських гастрономів зазначають, що навала дріб'язку у грудні-січні стає традиційною, що повторюється третій рік поспіль!

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

Після Нового року свята в Японії лише починаються

У кожної країни — свої традиції зустрічати Новий рік. Якщо про те, як це відбувається у нас, на Заході та в Америці, добре відомо, то звичаї Сходу для багатьох залишаються таємницею. Дописувач нашої газети з Токіо відкриває завісу японської зимової феєрії.

Насняться сім богів — збудуться мрії

Новий рік в Японії приходить з ударами дзвонів, що лунають опівночі в усіх буддійських храмах. Їх має бути 108, адже саме стільки пагубних гріхів загрожує людині. З кожним ударом людина очищається від одного з них і, сповнена чистоти, входить у Новий рік.

Вважається, що в цей час на чарівному кораблі припливають сім богів щастя. Кожен із них символізує удачу, щирість, приязнь, гідність, довголіття, великодушність, доброчинність. Тому так охоче японці розкуповують картинки із зображенням семи богів на борту вітрильника. Їх можна покласти під подушку, і якщо в новорічну ніч вони насняться — то вірний знак, що найдивовижніші мрії здійсняться.

Починаючи з новорічної ночі і в наступні дні японці ходять до храмів: і синтоїстських, і буддійських. Підраховано, що в перший тиждень року паломництво здійснюють до 80 відсотків мешканців країни. І не тому, що японці такі побожні. Це — давня традиція, а традиції у цій країні вміють шанувати. Черги до храмів нагадують нескінченну людську ріку. Наприклад, до храму Мейджі в Токіо у перші дні січня приходять близько 3,5 мільйона японців. Вони загадують бажання, купують амулети і стріли, що захищають дім та сім'ю від злих духів і хвороб, із спеціальних скриньок виймають передбачення на рік.

Паляннички «мочі», як наш «олів'є»

Кожен будинок японця до Нового року теж перетворюється на храм. Його прикрашають «кадомацу» — своєрідним оберегом, який виготовляють із сосни (символ довголіття), бамбука (символ стійкості), сплетеної з рисової соломи мотузки (захист), прикрашеної гілками папороті (здоров'я), маленькими японськими мандаринами, водоростями й сушеними креветками. Кожна з цих складових має сакральний зміст.

Перед Новим роком кожна господиня готує їжу на три дні. Новорічне частування подають у гарних триповерхових коробках, кожен шар складається зі страв, які також мають символічне значення. Тут і дрібна риба та ікра оселедця, що символізують продовження роду, рулет із червоної та білої риби (кольори прапора Японії) — для процвітання країни, чорні соєві боби — для здоров'я, водорості — для радості... І обов'язково паляннички «мочі» з клейкого рисового тіста — як побажання багатства та процвітання. У новорічну ніч японці споживають «соба» — довгу гречану локшину з особливим соусом — символ довголіття без бід і напастей.

Уранці 1 січня на них чекає наваристий суп «дзоні» — з овочів та риби, прикрашений цедрою лимона, нарізаною у вигляді хвої. А 7 січня японці їдять рисову кашу із сімома травами — для закріплення і відновлення здоров'я, дещо запущеного після Нового року. Трави продають у готових мішечках у супермаркетах: тут і цикорій, і ріпа, і глуха кропива...

3,5 мільярда поштівок

Перший ранок Нового року в кожній сім'ї пов'язаний із читанням вітальних поштівок. У країні найвищих технологій з давніх-давен збереглася традиція відправляти й отримувати вітальні листівки. Найлінивіші користуються тими, які пропонує пошта, інші — готують листівки власноруч, виявляючи фантазію і здібності. За статистикою, на Новий рік по країні доставляється 3,5 мільярда (!) поштівок. На кожного мешканця Японії, включно з немовлятами, припадає по 30 таких привітань. Щоб вони вчасно потрапили до адресата, встановлюють спеціальні новорічні поштові скриньки, і практично одночасно за 1—3 січня усім адресатам доставляють листівки.

У перші після Нового року робочі дні в магазинах та універмагах можна купити «мішок зі щастям» — паперовий пакет, в якому знаходять все, що завгодно: від побутових дрібничок до ключів від машини. Залежно від того, в якому магазині купувати і скільки платити. Мішок може коштувати від 1000 єн (ста гривень) до мільйона. І в результаті, вистоявши неабияку чергу за «щастям», можна одержати щось абсолютно непотрібне. А точно виграє від дійства магазин, якому йому вдасться швидко розпродати різний непотріб.

У другий понеділок січня в Японії відзначають День повноліття. Національним це свято стало після Другої світової, хоча відзначається понад тисячоліття. Іменинниками стають хлопці й дівчата, яким виповнилося 20 років. Від цього дня молоді люди мають право брати участь у виборах, на них поширюється трудове законодавство, право укладати банківські та торгові угоди. На свято повнолітні японці та японки йдуть до храмів, їх запрошують до місцевих органів влади, вітають, вручають подарунки. Напередодні Дня повноліття у стародавній столиці Японії — Нара, де й виникла ця традиція ще 714 року, на горі Вакакусаяма здійснюють обряд спалювання старої трави, щоб дати дорогу молоді.

14 січня — на наш старий Новий рік — завершують Новорічні свята і в Японії. У деяких храмах запалюють багаття, в які вкидають різні новорічні прикраси.

Українське коріння кращого сумоїста країни

Зазвичай з 15 січня в Токіо розпочинається двотижневий турнір борців сумо. Одним із найвидатніших сумоїстів Японії був Тайхо Кокі (справжнє ім'я — Кокі Ная), батько якого — уродженець Харківської області Маркіян Боришко — опинився на Сахаліні після громадянської війни, а після Другої світової, коли туди прийшла радянська армія, сім'ю розлучили. Батька забрали в табори, а матір із сином виселили на Хоккайдо. Тайхо Кокі за свою кар'єру переміг у 32 турнірах. Його успіх ніхто не перевершив. Рік тому, коли його не стало, центральні телеканали перервали трансляцію турніру, щоб показати найвизначніші фрагменти його перемог.

«Чорти з дому — щастя в дім!»

Завершуються зимові свята 3 лютого, коли відзначають другий, або, як його називають, справжній, японський Новий рік. Це «сецубун» — свято виганяння демонів. Він настає, коли за місячним календарем весна змінює зиму. Цього дня демонам кажуть: «Чорти з дому — щастя в дім!». І кидають смажені боби у все, що ворушиться. Буває, тато чи мама одягають маску чорта, і діти із захватом «бомблять» їх бобами. Шпурляють боби і в храмах, і в кожному з них намагаються зробити цю процедуру якомога веселішою. Наступний день має назву «рішшюн» — перший день весни. І справді, на той час у тихих затишних місцях уже розквітає слива — вона не така, як у нас, і цвіте подекуди ще тоді, коли навколо лежить сніг (якщо він взагалі лежить). Але й зима ще не здає позиції, і саме на початку лютого на Хоккайдо, найпівнічнішому острові Японії, розпочинається фестиваль крижаних скульптур, куди прагнуть потрапити не тільки японці, а й численні туристи, адже такого високохудожнього видовища просто неба ніде більше не побачиш.

Ніна БАЛИКОВА.
Токіо.

Цього тижня названо лауреата Премії Кабінету Міністрів України імені Максима Рильського 2014 року. Ним став львівський філолог Роман Гамада — за книги перекладів з перської мови

Завтра минає 205 років від дня народження американського письменника Едгара Аллана ПО (1809—1849)

Шикарні Маланки — візитівка міста

П'ятнадцятого січня Чернівцями прокотилася Маланка. Грандіозна хода, яка зібрала майже півсотні колективів з різних куточків Буковини і наших сусідів з Румунії та Молдови, а також з Черкащини, вразила чернівчан і гостей міста. Фольклорно-етнографічний фестиваль «Маланка-фест» цьогоріч відбувається вже вчетверте, але таких масштабів, за словами глядачів, він ще не мав. Свято стало можливим знову завдяки сприянню благодійного фонду «Firtash Foundation» в рамках проекту «Європейський шлях Буковини».

Після церемонії відкриття від площі Філармонії вулицями та майданами міста розпочалася святкова фестивальна хода перебергії та маланкових гуртів. Тисячі людей заполонили тротуари й балкони будинків і з подивом спостерігали за театралізованим дійством. Маланкарі по-доброму чіплялися до перехожих, загравали до них і запрошували до танцю. Декому з глядачів пощастило прокататися в кузові вантажних машин. На параді можна було побачити найрізноманітніших героїв і персонажів. Серед них — мегапопулярний Дзідзьо, султан Сулейман, Тарас Шевченко **(на знімку праворуч)**, Йосип Сталін, «Лісапедний батальйон» тощо.

Розвеселили чернівчан пародії на українських політиків, зокрема персонажі із «Казкової Русі» (с. Чагор Глибоцького району). Здивували також пародії на Михайла Папієва, Віталія Михайлишина, Дмитра Фірташа та багатьох інших. Колоритні персонажі поводилися, як їхні прототипи, тож впізнати їх було неважко.

Цікавинкою святкової ходи став 13-метровий тритонний дракон **(на знімку ліворуч)** (с. Горбова Герцаївського району), який дихав вогнем, махав головою і підморгував захопленим перехожим. На його виготовлення затрачено понад 3000 доларів і 3 місяці праці.

— Дракона перевозить «Мерседес»-«Огірок» 1978 року випуску, — каже один з приборкувачів велетенського змія Андрій Бурдюжа. — Ідея створити такого звіра виникла у трьох моїх односельців. Макет дракона виготовили через програму. Робили його спеціально для цьогорічного фестивалю. Торік ми отримали «бронзу», цього ж розраховуємо на перемогу. Дракон складається із залізного каркаса, що працює на гідравліці, й покриття з пінопласту. Де утримуватимемо таке чудовисько, поки що не знаємо. Найвірогідніше, в музеї зберігатимемо — як талісман.

Нагадаємо, у православній церкві Київського патріархату Маланку назвали «язичницьким шабашем влади». Один із настоятелів УПЦ КП на Буковині закликав вірян не брати участі у «антибожих» заходах. Очільник краю Михайло Папієв натомість зазначив, що влада не має наміру цензурувати Маланку ні в релігійному, ні в політичному, ані в будь-якому іншому плані.

— Я дуже прошу нікого не втручатися і не цензурувати Маланку. Головна мета цього дійства — зберегти давню народну культуру. Маланка — це стародавні традиції і сучасні емоції. Цей фестиваль — і ми щороку переконуємося в цьому — створює особливу атмосферу в Чернівцях і нашій області — регіоні унікальної культури та своєрідного колориту. Тому невипадково на цей захід звідусіль з'їжджаються гості, — сказав голова облдержадміністрації.

Не менш вражаючою Маланкою на цьогорічному фестивалі була перебергія із с. Чагор Глибоцького району. Маланкарів з Чагора представляли колективи «Подорож у чарівний світ Уолта Діснея», «Смурфики», «Кухня», «ЗАЗ формула», «Роксолана. Величне століття», «Паровоз "Йосип Сталін"» і «Казкова Русь». Учасник колективу «Смурфики» зізнався, що костюми пошили на замовлення у Ляльковому театрі.

— Кожен костюм вартував близько тисячі гривень. Лишень голова смурфика коштувала половину суми — 550 грн. Усе це — на ентузіазмі, тобто за власний кошт. Фестивалем надзвичайно задоволений, — каже Владислав.

На думку нашої редакції, на цьогорічнім фестивалі Маланки були найкращими саме представники з с. Чагор, де проживає і газдує друг нашої газети Микола Ілліч Думитрович.

Микола ГУЦУЛЯК.
Фото Ігоря КШИШІ.

ПЕРЕМОЖЦІ ТА ПРЕМІЇ

I місце — с. Красноїльськ Сторожинецького району (50 тис. грн.);

II місце — с. Горбова Герцаївського району (30 тис. грн.);

III місце — с. Горішні Шерівці Заставнівського району (20 тис. грн.);

Особливий приз у номінації «Перебергія» — м. Вашківці Вижницького району (30 тис. грн.).

Лемки бережуть своє

Єдиний в Україні музей лемківської культури діє у райцентрі Монастириська на Тернопільщині. Лемки, відірвані 70 років тому насильним переселенням від рідних Холмщини і Підляшшя (нині територія Польщі), свято бережуть своє коріння, традиції, говірку... Саме у цьому краї щороку відбувається фестиваль «Дзвони Лемківщини», тут відтворено лемківське село, облаштовано Ватряне поле.

У музеї багато стародруків XVII—XVIII століть, є давні образи. Скажімо, ікони Розп'яття — 150 літ. Представлено чимало молитовників, які переселенці вивозили за пазухою, бо заборонялося. Всілякими правдами і неправдами вивезли і зберегли церковну атрибутику. Вони дуже пишаються, що прийняли християнство ще 863-го — від Кирила і Мефодія. Храми на Лемківщині були переважно дерев'яні, макети 24 з них відтворено у музеї.

Цікавий побут лемків. Ось дерев'яне ліжко, оздоблене рослинним і тваринним орнаментом. Ночви, які, окрім прямого призначення, слугували ще й колискою. Була й польова колиска, яку брали на плечі і йшли в поле. У лемківських родинах виховувалося по 10—12 дітей. Є в музеї й терлиці, на яких терли льон, і ткацькі верстати. Костюми лемків дивовижної краси, прикрашені вишивкою, пацьорками (бісером), які вони закупили у чехів. Жіночих багато, а ось чоловічий зберігся лише один. Є і дитячий костюм, який прислала лемкиня з Детройта (США). Він був родинною реліквією, але жінка вирішила подарувати його музеєві, щоб якомога більше людей могли побачити цю красу.

А ще лемки неперевершені різьбярі і музиканти. Їхні дерев'яні скульптури славилися колись в усьому Радянському Союзі. Особливо вдавалися фігурки тварин. Шкода, що нині цей вид мистецтва занепадає. Музикантів називали гудаками. Серед експонатів музею такі давні інструменти, як бубон, мандоліна, цимбали... Науковий працівник закладу Валентина Грабчак розповідає, що відвідувачів тут не бракує. У Монастириському районі кожен сьомий мешканець має лемківське коріння. У багатьох сім'ях збереглися лемківська говірка, пісні, традиції, вони передаються з покоління в покоління. У нинішньому глобалізованому світі лемки з усіх сил намагаються зберегти свою ідентичність. І їм це вдається. Якби всі українці так самовіддано робили це...

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Науковий працівник музею Валентина Грабчак годинами може розповідати про лемківську культуру.

Фото автора.

Дракона перевозить «Мерседес»-«Огірок»

Розп'ята вітрами «Голгофа»

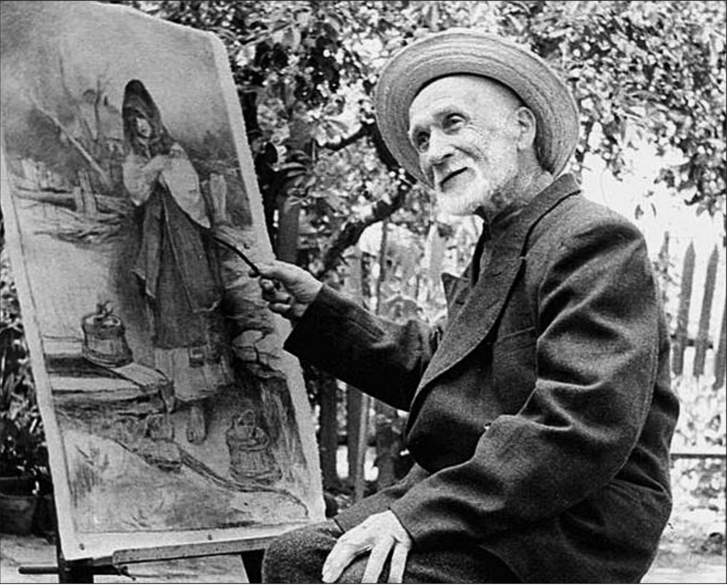
У Національному історико-меморіальному заповіднику «Поле Берестецької битви» (народна назва «Козацькі могили»), що в селі Пляшева Радивилівського району, згадують Івана Їжакевича — художника та іконописця, котрий сто років тому створив у тутешньому Свято-Георгіївському храмі неповторний образ «Голгофи».

З іменем цього митця, який народився 18 січня 1864-го в селі Вишнопіль на Черкащині і помер у Києві, проживши без двох років сотню літ, пов'язана ціла епоха в українському мистецтві. Його спадщина — понад 20 тисяч мистецьких робіт.

Основа його творчості — національна тематика, заглиблена в історію. Іконопис полонив Івана ще в юному віці. Коли він навчався в Києві в рисувальній школі Мурашка, учням доручили дослідити розписи Кирилівської церкви. Там хлопець узявся знімати нашарування з затьмареної часом настінної ікони. Цю старанність помітив знаменитий Михайло Врубель і запропонував Їжакевичу власною уявою відтворити давнє зображення. І в одній із церковних ніш, отримавши благословення від батюшки, Іван намалював Богоматір. Та так, що Врубель, поглянувши на образ, несподівано спрямував долю художника-початківця в нове русло: «Вважайте, що ви заробили рекомендацію в Петербурзьку академію мистецтв. Про ваш вступ туди я сам подбаю».

Так почалася велика іконописна ера Їжакевича, в котрій «Козацькі могили» посідають чільне місце.

До Пляшевої у 1914 році іконописець приїхав на запрошення духовного опікуна спорудження Георгіївської церкви о. Віталія (Максименка) та Володимира Леонтовича, котрий, власне, керував будівництвом. На той час зведення головної споруди меморіалу пошани українського козацтва, а заодно самобутнього архітектурного сплаву модерну і бароко, підходило до завершення. Залишалося подбати про його розпис та оздоблення. З цим завданням іконописець та його учні успішно впоралися. Принаймні, з першим етапом розпису, куди входили: композиція «Голгофа», яка заповнила всю площину над іконостасом на вхідному фасаді будівлі; колоритні портрети на колонах, оздоблення зводів над балконами, а також прикрашення царських врат та дверей.

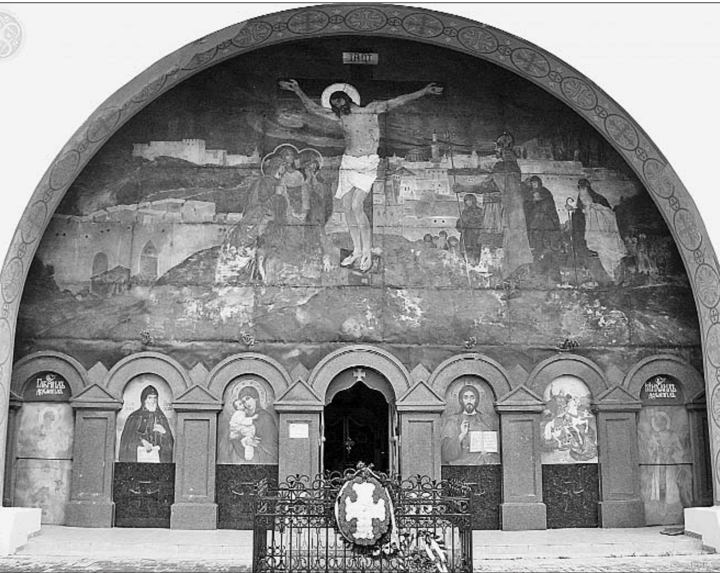
Іван Їжакевич за роботою в останні роки свого життя.

Подальшим планам завадила Перша світова війна. Там, де було відведено місце іконописам, розташувалася конюшня... Полотна для панорами Берестецької битви, створені Їжакевичем, австрійці вивезли в невідомому напрямку.

...Нинішній час теж не дуже прихильний до витворів майстра. Зокрема, до його «Голгофи»: за сотню літ, під дією сонця, дощів, вітрів, морозів, величний образ почав руйнуватися. Сприяє цьому процесу ще й оцинкована бляха, на якій здійснено розпис.

Як зазначає історик та краєзнавець Володимир Ящук, згадані кільканадцять оцинкованих пластин не слід вважати помилкою художника й архітектора. Це було тимчасове рішення — бо храм відкривали швидко. Надалі планувалося, що цей біблійний сюжет постане в іншому місці, а його замінить кам'яна мозаїка, яка «на сонці не вигорає, під дощем не іржавіє». Але тим задумам не судилося здійснитися.

П'ять років тому за порадою директора Львівської картинної галереї, нині покійного Бориса Возницького, спробували втілити у життя задум Їжакевича. Фахівці провели дослідження, але виконувати роботи заборонило Мінкультури — мовляв, пам'яткоохоронне законодавство не дозволяє змінювати вигляд пам'яток.

Своєрідне обличчя Свято-Георгіївського храму — «Голгофа» Їжакевича.

Євген ЦИМБАЛЮК,
краєзнавець.

Млинів
Рівненської області.

Фото автора.

Аура малої батьківщини

Останніми роками пожвавився такий сегмент краєзнавчої літератури, як історія сіл. Це зазвичай приватна ініціатива, бо жодній державній програмі таке не під силу. Буває, люди пишуть навіть історію якогось хутора, що вже зник із мапи і який ніхто не пам'ятає, окрім тих, хто колись там народився. Тиражі таких книжок часом мізерні — іноді не більші, ніж населення тих хуторів. Через те цю літературу не дуже видно на ринку. Втім, усе залежить від можливостей. Скажімо, народний депутат Станіслав Аржевітін видав кілька розкішних книжок під рубрикою «Історія верховинського села Колочава». Робота була настільки помітна, що автора навіть прийняли до Спілки письменників.

Але більшість таких історій часто не виходять за межі свого регіону. І це прикро, адже авторами рухає цілком зрозуміле бажання: зафіксувати зникаючий ландшафт цивілізації для сучасників та нащадків. Ефект був би значнішим, якби ці книжки створили навколо себе імідж «групи необхідних товарів». Певний крок у цьому напрямку зробило видавництво «Знання України». Тут засновано серію «Історія сіл і міст України». Першою книжкою в тій серії є «Історія села Станилівки» (Київ, 2013). Автор проекту та упорядник — журналіст Петро Швець. Він живе в Києві, а родом із Станилівки Погребищенського району на Вінниччині. Біографія 75-літнього пана Швеця сама варта доброї книжки — малим пережив війну, потім працював завідувачем клубу та бібліотекарем, інструктором райкому комсомолу, редактором, профспілковим діячем. Його книжка — зрештою, типова для такої літератури. Тут зібрано різні відомості про село та його понад 400-літню історію, про його мешканців — хліборобів і вчителів, священиків і солдатів, пасічників і трактористів. Автор не самолюбивий — окрім власних спогадів, він вмістив у виданні й історію села, написану тутешнім бібліотекарем Галиною Перeклад, і передруки з районної газети. Видання щедро ілюстроване знімками з сімейних альбомів, списками людей, що загинули під час великого терору й на війні. Є й ще один зворушливий список односельців — тих, кого розвіяло по світу, від Києва до Австралії.

Чи може бути цікава така інтимна історія для стороннього читача?

Може. Бо в таких історіях завжди знаходиш унікальні сюжети й деталі, яких не можна вигадати. Як-от у розповіді про сільського гармоніста і циркача Леоніда Колосівського, котрий свого часу відвідував циркову (!) студію

імені Лесі Українки (!!). Або спогад автора про тітку Мотрю, котра була остарбайтеркою, і німці їй робили якісь уколи, щоб не відчувала голоду й працювала без упину. Після війни жінка трудилась у колгоспі. «Не знаю, — пише автор, — чи могли діяти ті уколи так довго, але тітка, коли йшла полоти буряки, навіть не переривалася на обід, а працювала до смеркання без перепочинку». Кілька рядків — а немов цілий роман! А ось нехитра зворушлива оповідь про пенсіонерку Надію Федорець, яка разом із сином Сашком урятувала пораненого лебедя. Птах згодом полетів, а на згадку про нього добра жінка попросила сільського художника розмалювати ворота лебедями. Той художник — колишній учитель і теж добрий чоловік. І отак ці сюжети переплітаються, утворюють живу тканину буття, розумного й людяного. В тій тканині є й трагічні нитки. Як-от спогад про такого собі Арсена, що його в селі й досі ненавидять за те, що в 1933 році звозив людей до могили ще живими. А на кому була гарна вишиванка — знімав і забирав собі, і його діти ходили в тих сорочках на виду в односельців, і всі знали, чиє то вбрання.

Чи є в книжці недоліки? Безумовно. Часто автор зовсім не дбає про стиль — пише так, як говорить, і на папері це іноді має вигляд курйозний, як от фраза про брукву — «вони її їли варену з козиним молоком, яку тримали». Але якось не повертається язик надто суворо критикувати автора за це. Зрештою, й у цитованих ним вирізках з райгазети стиль теж суконний. Бо преса розучилася розповідати про так званих простих людей нормальними словами. Але безсумнівна заслуга автора в тому, що він намагається сконструювати свою оповідь, послуговуючись навіть цією напівутраченою мовою, доки вона ще є і доки є про що згадувати. В цьому відчувається свій драматизм і свій героїзм.

Прочитавши книжку, ви, мабуть, не захочете все кинути й поїхати в Станилівку. Але неодмінно захочете навідатись на власну малу батьківщину, де ви давно не були. В цьому й полягає сенс та покликання таких книжок.

Христофор ГРУША.

ХРОНІКА

Усього півроку — і все життя

В Алчевську презентували книжку «Півроку й усе життя», присвячену пам'яті Сергія Параджанова. У ній живі спогади про часи, коли режисер сидів у Перевальській виправній колонії. Автор видання — Любов Чемерис. Коли режисер перебував в ув'язненні, Любов допомагала йому зв'язатися з рідними, сама листувалася з ним. Історія їх спілкування почалася в 1977 році. Тоді молода дівчина написала Параджанову лист, запитуючи поради. Вона мріяла вчитися в Ленінграді й запитувала в метра, який репертуар підібрати, до кого звернутися по допомогу й навіть те, який їй слід мати вигляд, що одягти. «Чоловік працював у Перевальській «зоні», й коли розповів, що познайомився з дивовижною людиною, режисером фільму «Тіні забутих предків», у мене виникла ідея написати йому лист, — розповідає Любов Чемерис. — Наше листування тривало півроку, але все життя в мене було пов'язане з цією людиною». Як розповідає автор, бажання написати книжку про Параджанова в неї виникло давно, однак особистих спогадів виявилося мало. Тому вирішила доповнити видання листуванням з друзями та рідними. Для використання цих матеріалів у книжці вона одержала дозвіл близьких режисера, а також співробітників Єреванського музею Параджанова, де зберігаються оригінали його листів. У книжці багато малюнків і колажів, які Параджанов створив у в'язниці.

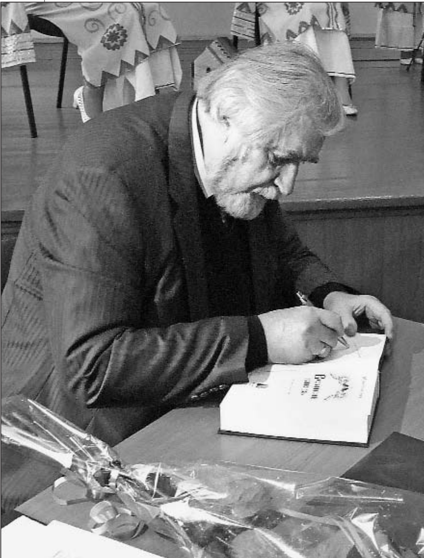
Алла АНТІПОВА.

Вийшов роман про князя Ігоря

У Чернігівському обласному художньому музеї ім. Григорія Галагана відбулася презентація роману-дилогії «Великий князь» відомого російського письменника Юрія Сбітнева. Книжка вийшла у чернігівському видавництві «Трійця». Автор подбав не лише про написання твору майже на 800 сторінок, а й про встановлення головному герою пам'ятника на Валу. Як зазначив голова облдержадміністрації Володимир Хоменко, для мешканців Придесення велике значення має те, що головною темою видання стала доля одного з видатних історичних діячів князівської доби — благовірного князя-миротворця Ігоря Чернігівського. Автора привітали з успіхом керівник Центру українських досліджень Інституту Європи Російської академії наук, головний редактор часопису «Современная Европа» Віктор Мироненко, голова ради товариства «Чернігівське земляцтво» в Києві Віктор Ткаченко, друзі, літератори та історики, шанувальники його творчості.

Вл. інф.

Чернігів.

На знімку: Юрій Сбітнєв роздає автографи.

Фото автора.

95 років тому, після взяття Харкова Червоною Армією, тут проголошено радянську владу, а член ЦК РКП(б) Християн РАКОВСЬКИЙ очолив уряд і водночас став наркомом закордонних та внутрішніх справ Української СРР

350 років тому, в кінці січня 1664–го, розстріляно легендарного козацького полковника Івана Богуна

Національно–визвольні змагання нашого народу

ІНТЕРВ'Ю

Щойно побачив світ другий том «Джерел з історії Національно-визвольної війни українського народу 1648—1658 рр.». Їх знайшов та впорядкував доктор історичних наук професор отець Юрій Мицик **(на знімку).** ***Книжкова новинка разом із першим томом (вийшов рік тому) знайомить нас з маловідомими документами тієї доби. Відомий історик відповів на запитання нашого кореспондента.***

— Юрію Андрійовичу, у 1954-му широко відзначали 300-ліття возз'єднання України з Росією. Тоді було видано тритомник джерел про те, як українці повстали проти Польщі. А потім, таке враження, публікацію документів згорнули. Йти вглиб було невигідно?

— Видання джерел з історії України козацької доби, як і взагалі таких, що висвітлювали історію визвольної боротьби українського народу, його державотворчих традицій, було фактично під забороною імперської влади. Так, мій науковий керівник, видатний історик, світлої пам'яті проф. Микола Павлович Ковальський (тоді ще доцент), досліджував джерела з соціально-економічної історії України XVI—першої половини XVII ст. і за свій кошт опублікував невеликі (п'ять друкованих аркушів, більше не дозволялось) книжки. Коли видав п'яту, ним зацікавився КДБ («Что это за новый Яворницкий?»). У Львівському університеті під контролем були навіть теми дипломних робіт істориків. Чотиритомник «Воссоединение Украины с Россией» (четвертий том вийшов як окреме видання пізніше) був єдиною радянською археографічною публікацією з історії Національно-визвольної війни, і його поява пояснюється лише політичною кон'юнктурою. Не дарма і в царські, і в радянські часи не відзначали річниці початку Національно-визвольної війни (1648) — лише річниці Переяславської ради.

— У двох томах ви опублікували 915 документів. Де їх розшукали?

— Більшість — у польських архівосховищах (Варшава, Краків, Вроцлав та ін.), решту — в архівосховищах України, Росії, ФРН. Період бездержавності в нашій країні призвів до колосальних втрат джерел. Поляки ще у 60-х роках XVII ст. знищили архів і Музей військової слави в Чигирині, карателі Меншикова спалили у 1708 році архів Гетьманщини в Батурині. А на початку 1920-х знищено 90 % зібрань Волинського музею в Житомирі, із збережених мені вдалося знайти і видати лише 4 (!) документи Корсунської полкової канцелярії.

— Публікація знайдених вами джерел додає до розуміння тієї доби якісь істотні штрихи чи це лише доповнення до загальної картини?

— Кожен документ дає змогу доповнити загальну картину. Є й унікальні джерела (універсали й листи Богдана Хмельницького, Івана Виговського, Максима Кривоноса, Данила Нечая, Прокопа Шумейка, Яна Соколовського, Гарасима Яцкевича; протоколи допитів полонених повстанців; «Римована хроніка» тощо). Набагато повніше, ніж досі, представлені Пилявецька, Берестецька та інші битви 1648—1651 рр., хід війни на північному фронті (Чернігівщина, південна Білорусь), дипломатичні контакти Гетьманщини...

— Які документальні сюжети вимагають переосмислення подій 1648—1658 років?

— Вимагають нагального дослідження, наприклад, дипломатичні зв'язки Гетьманщини. Досі вивчалися тільки україно-російські контакти. Втім, у 1950-х роках Єрмоленко захистив кандидатську дисертацію про україно-молдавські зв'язки. Але ж були відносини (і дуже інтенсивні) з Річчю Посполитою, Кримським ханством, Османською імперією, Валахією, Трансільванією! Були й контакти з Венецією, Швецією, імперією Габсбургів та ін. Але вони майже не вивчені або частково досліджувалися дореволюційними, зарубіжними та емігрантськими істориками. Щоправда, україно-польські зв'язки грунтовно вивчав канадський історик польського походження А. Перналь (мною перекладена його монографія «Річ Посполита двох народів і Україна. Дипломатичні відносини 1648—1659», опублікована видавничим домом «Києво-Могилянська академія» у 2013 р.)

— Ваші два томи будуть цінними й для вивчення історії населених пунктів України?

— Так. Але це дані щодо історії міст і сіл протягом короткого відрізку часу, до того ж воєнного. Добре, щоб у нас було, як в Німеччині та Італії: кожен населений пункт має щонайменше 2-3 грунтовні історії (у нас навіть деякі обласні центри не мають повноцінного історичного нарису). Хотілося б дослідити життя кожного села й містечка, показати, як люди розбудовували свою малу батьківщину, де вчились, яких визначних особистостей подарували світу, що їли, пили, як проводили дозвілля, воювали... Це під силу лише великому колективу науковців. До того ж треба вивчати інші категорії джерел, наприклад, інвентар. Я ж у своїх книгах висвітлив передусім історію низки міст козацької доби: Чигирина, Корсуня, Канева, Черкас, Острога, Самари (Новомосковська), Царичанки... Хочу видати разом з колегами документи з історії Кам'янця-Подільського та Меджибожа.

— Чи збираєтесь продовжити публікацію знайдених джерел?

— Звичайно. Зараз веду роботу над третім томом (1651—1658). На жаль, після інсульту мені складно працювати в архівах, друкувати, мій коефіцієнт корисної дії значно знизився. Але хочеться видати принаймні те, що назбирав протягом більш як 40 років...

Записав Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Фото з сайту pomisna.in.ua

Археологи з'ясували, як забудовувалося Краківське передмістя Львова

Початок вулиці Городоцької у Львові став об'єктом розкопок, які проводили співробітники Рятівної археологічної служби, адже ця ділянка належить до старої забудови міста.

Керівник археологічних робіт на Городоцькій Остап Лазурко розповів, що їм вдалося з'ясувати, як саме проводили забудову Краківського передмістя Львова — саме таку назву мала ця частина міста у XVIII—XIX ст. Науковці знайшли залишки кам'яних споруд, які належать саме до цього періоду, а також залишки дерев'яної споруди, що, вочевидь, пов'язана з потічком, що тут колись був. Власне, залишки цього потічка, який є лівою притокою Полтви, археологи знайшли ще під час розкопок у 2011 році на сусідній вулиці Наливайка. Тепер вони знайшли другу ділянку водойми.

Імовірно, ширина потічка сягала п'яти метрів, а на його березі знаходились городи мешканців. Системної забудови у цій частині Львова тоді ще не було. Єдина споруда, яка домінувала над цією місцевістю, — собор Святого Юра, розташований на однойменній горі. Згодом потічок, як і численні ставки поруч із ним, осушували, а вздовж сучасної вулиці Городоцької з'являлися перші будинки. Утім тоді вони були розкидані хаотично. Потім тут звели знакові споруди — церкву святої Анни та монастир святої Бригітти (тепер це приміщення СІЗО).

Завдяки даним, отриманим під час розкопок, археологи змогли уточнити, як саме проводилась забудова, адже вже за австрійської влади вулицю «випрямили», ліквідувавши численні повороти. Згодом вона перетворилася на Городоцьку і стала найдовшою вулицею Львова з численними пам'ятками архітектури.

Олександр СИРЦОВ.

Пиріжки на Святвечір

СПОГАД

Пригадався мені Святвечір 1980 року. Зустрічати його довелося у селі Чугуєвка Приморського краю Росії. За тих часів там у кожному селі стояв гарнізон — коли не з військовою частиною, то хоча б з «точкою» протиповітряної оборони (ППО). Чугуєвка була особливим місцем. І за кількістю військ, і за числом багатоповерхівок.

Ставлення до армійців було не дуже гарним через їхні витівки. «Самовольщики» пиячили, в бійки встрявали, та й «господа офицеры» не дуже від них відставали.

В цьому краю шофери в дорозі пасажирів не брали. Цивільних — тому що боялися «зеків». Бо всі навколишні «ударні комсомольські будови» являли собою огороджені в три ряди дроту зони. Щодо військових, то їх ігнорували через зазначені вище причини. Бувало, що півдня можна було стояти, поки хтось змилується.

4 січня у наш радіотехнічний батальйон, що забезпечував польоти винищувального-авіаційного полку, нагрянула комісія. Цього разу вона не шукала недоліки, а допомагала їх усувати, і не погрожувала нарахуваннями «третини окладу» офіцерам, а лише закликала потерпіти. Бо 27 грудня 1979 року (точніше, ще 25-го) до Афганістану ввели радянські війська. У світі це спричинило загострення міжнародної ситуації.

У високих штабах раптом зрозуміли, що армійська техніка застаріла, особливо радіотехнічні системи ППО. «Треба потерпіти до року 1984—1985-го, коли надійдуть нові, сучасніші, зразки техніки... Це вимагає від вас повної мобілізації всіх сил...».

І ось у неділю, 6 січня, на тридцятиградусному морозі, по коліна в снігу, офіцери батальйону та й «технарі» з комісії, що приїхала з управління радіотехнічної бригади, вирішили перевірити і підігнати всі параметри локаторів. Все це — перед навчаннями, що поспіхом були заплановані у відповідь «на козни международного империализма». Все ж сподівались, що до обіду щось помайструємо, а далі всіх відпустять додому.

Однак десь за годину сталася НП. Коли ми визирнули з технічного причепа — своєрідного штабу радіолокаційного комплексу із 22 транспортних одиниць, то побачили, що внизу — із відкритих дверей одного з дизельних причепів — з'явилися язики полум'я і повалив густий дим. Кинулися гасити. Вуглекислотні вогнегасники лише пшикали на морозі. Всім, що було під рукою, вогонь загасили. Але генератори відновленню не підлягали...

Зрозуміло, що розпочинати навчання без резерву було б злочином. Бо чугуєвський полк — єдиний на все Примор'я — був оснащений літаками МІГ-25, найшвидкіснішими у радянських ВПС (саме з Чугуєвки 1976 року втік на МІГу до японців Віктор Бєлєнко). Зважаючи на все, посилати людину у політ на швидкості 3000 км на годину без радіолокаційного забезпечення ніхто б не став. Отже, ми не підемо «додому», поки чогось не підготуємо взамін.

Зв'язку ні мобільного, ні навіть телефонного теж не було, а моя молода дружина пообіцяла зустріти Святвечір (ми ще тоді всі погано розумілися у святах) смачними пиріжками. «Ти ж там не затримуйся», — кинула вона мені, коли я вилітав у двері, щоб не спізнитися зранку на службу. І ось тобі такі пиріжки...

Спасибі командуванню, було швидко знайдено в найближчих підрозділах і привезено запчастини, тож шанси врятувати ситуацію таки були. Час минав, а вечірній автомобіль із сопки на Чугуєвку відходив о 18:45. І «хто не встиг — той запізнився». До 20:00 агрегат таки заторохтів. Щоправда, бажаючих вирушити додому не знайшлося. А я ж обіцяв дружині... Й авантюрно рушив у 14-кілометрову путь.

Мабуть, Бог мені допомагав, бо якийсь пізній лісовоз таки зупинився і підкинув мене на три кілометри. Потім, пройшовши ще сім і приморозивши щоки, я натрапив на нову удачу. Бо знову — чого в Примор'ї за всю мою 10-річну службу траплялося два-три рази, мене підвезли ще кілька кілометрів легковиком. А далі залишок шляху вже добрів пішки.

Коли прийшов додому, до Різдва лишалася година. Чи коштував я ті пиріжки, не пам'ятаю — упав спати. А о шостій ранку заревіла сирена, і почалися навчання...

***

Добре пам'ятаю, як радів, коли тоді, у 1980-му, народився мій син. А ще я того року втратив двох друзів. На точках тієї само радіотехнічної бригади вони загинули десь через нехлюйство медиків, а десь через байдужість оточуючих. А десь з травня з Афгану масово пішли гроби. До речі, коли офіцери батальйону в лютому майже повним складом написали рапорти на переведення на службу до Афганістану, з нами приїхав розбиратися заступник командира бригади: «Від труднощів хочете втекти — не вийде!»

А ще ми тоді були молодими. І все нам ще подобалося. Безлад і недофінансування здавалися лише «тяготами военной службы». Перші «квіточки» розпаду системи, початки корупції (данина рибою, медом, лимонником і женьшенем) вважалися ознакою ділового підходу до справи. А бездушність у формі базікання про турботу за людей — не відвертим лицемірством, а лише життєвими обставинами.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Фото з архіву автора.

На початку 1920-х знищено 90 % зібрань Волинського музею в Житомирі

08 січня 2014 року ухвалою Господарського суду міста Севастополя (адреса суду: вул. Павліченко, 5, м. Севастополь, 99011) у справі № 919/1440/13 порушено провадження у справі про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю "Спокдан" (місцезнаходження боржника: вул. Хрустальова, будинок 76 Б / 1, м. Севастополь, 99040, ЄДРПОУ 36507556), введено мораторій на задоволення вимог кредиторів, введено процедуру розпорядження майном, розпорядником майна боржника призначено Бондаря Олександра Анатолійовича, який діє на підставі свідоцтва №1168, виданого Міністерством юстиції України 18.07.2013 р. і мешкає за адресою: вул. П.Корчагіна, будинок 4, кв. 26, м. Севастополь, індекс 99014.

Конкурсні кредитори з вимогами, які виникли до дня порушення провадження у справі про банкрутство, зобов'язані подати до Господарського суду міста Севастополя письмові заяви з вимогами, а також документи, що їх підтверджують, протягом тридцяти днів від дня офіційного опублікування даного оголошення. Копії відповідних заяв та доданих до них документів кредитори надсилають боржнику та розпоряднику майна.

Відлік тридцятиденного строку на заяву грошових вимог кредиторів до боржника починається з дня офіційного опублікування даного оголошення.

Ухвалою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) від 18.12.13 по справі № 904/9370/13 порушено провадження у справі про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Брокер Актив" (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Леніна, буд. 30; п/р 26509001139001 в ПАТ "АКБ "КОНКОРД", МФО 307350; код 35447123) та введена процедура розпорядження майном.

Розпорядником майна призначено Шахова Володимира Анатолійовича (свідоцтво № 1034 від 24.07.2013р.; адреса: 73034, м. Херсон, а/с 164).

Вимоги кредиторів заявляти протягом тридцяти днів від дня опублікування даного оголошення.

Постановою Господарського суду Донецької області від 30.12.2013 року у справі № 905/8909/13 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "КТМ ПЛАСТ" (м. Донецьк, бул. Шевченка, 16, код за ЄДРПОУ 37922555, п/р 260403019115 в АТ "Банк "Національні інвестиції" МФО: 300498), відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Шаповалова Івана Федоровича (індетифікаційний номер 3163815011, адреса: Донецька область, село Старогнатівка, вул. Шевченка, буд. 19).

Постановою господарського суду Харківської області від 09.01.2014 р. по справі №922/4927/13 визнано банкрутом Куп'янське виробниче управління водопровідно-каналізаційного господарства (код ЄДРПОУ 03361773, зареєстроване за адресою: вул. Леніна, 110, м. Куп'янськ Харківської області). Ліквідатором призначено Чаговець Тетяну Пилипівну (вул. Шекспіра 12-А, літ.А-5, м. Харків, 61045). Претензії приймаються протягом місяця з дати виходу оголошення.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області по справі № 904/9902/13 від 09.01.14 р. Товариство з обмеженою відповідальністю "НВП "АГРОМЕТ" (код ЄДРПОУ 25527458, юридична адреса: м. Дніпропетровськ, вул. Виконкомівська, буд. 11) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру строком на 4 місяці. Ліквідатором призначений голова ліквідаційної комісії Морозов Ігор Анатолійович (код 2340822316, адреса для листування: а/с 2734, м. Дніпропетровськ, 49044). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

МІНІСТЕРСТВО ЕНЕРГЕТИКИ ТА ВУГІЛЬНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ
оголошує конкурс на заміщення вакантних посад державних службовців:

ЮРИДИЧНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ:
головного спеціаліста-юрисконсульта відділу взаємодії з Верховною Радою України та нормотворчої діяльності - 1;
ДЕПАРТАМЕНТ ВНУТРІШНЬОГО АУДИТУ:
головного спеціаліста відділу внутрішнього аудиту нафтогазового комплексу (тимчасово на період відпустки по догляду за дитиною до 3-х років основного працівника) - 1;
провідного спеціаліста відділу внутрішнього аудиту енергетичного комплексу - 1.
ДЕПАРТАМЕНТ ЯДЕРНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА АТОМНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ:
головного спеціаліста відділу будівництва та експлуатації ядерних установок - 1;
провідного спеціаліста відділу будівництва та експлуатації ядерних установок (тимчасово на період відпустки по догляду за дитиною до 3-х років основного працівника) -1;
головного спеціаліста відділу поводження з опроміненим ядерним паливом, радіаційними відходами та підготовки до зняття з експлуатації об'єктів ядерно-паливного циклу - 2;
ДЕПАРТАМЕНТ З ПИТАНЬ ВИРОБНИЦТВА ТРАДИЦІЙНИХ ТА АЛЬТЕРНАТИВНИХ ВИДІВ ПАЛИВА:
провідного спеціаліста відділу перспективного розвитку нафтопереробної промисловості - 1;
ДЕПАРТАМЕНТ РЕСТРУКТУРИЗАЦІЇ ВУГІЛЬНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ:
провідного спеціаліста відділу проектно-технічного супроводу закриття підприємств - 1.
ДЕПАРТАМЕНТ ПРОМИСЛОВОЇ БЕЗПЕКИ, ОХОРОНИ ПРАЦІ, ЦИВІЛЬНОГО ТА ФІЗИЧНОГО ЗАХИСТУ, ТРУДОВОЇ ТА СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ:
головного спеціаліста відділу охорони праці у вугільній промисловості - 1;
провідного спеціаліста відділу соціальної політики -1;
головного спеціаліста сектору антитерористичної діяльності та охорони об'єктів - 2.
УПРАВЛІННЯ ПРОТОКОЛУ ТА МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА:
головного спеціаліста відділу стратегії міжнародного співробітництва та протокольного забезпечення -2;
головного спеціаліста відділу міжнародної технічної допомоги та двостороннього співробітництва -1;

ВИМОГИ ДО КАНДИДАТІВ:

Вимоги до кандидатів:
громадянство України, повна вища освіта відповідного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста або магістра, стаж роботи за фахом в державній службі не менше 3 років або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше 5 років, володіння державною мовою та основними принципами роботи на комп'ютері та відповідними програмними засобами.
Документи приймаються протягом 30 календарних днів з дня опублікування оголошення про проведення конкурсу.
Довідка за телефоном 531-36-18. Адреса: м. Київ, вул. Хрещатик, 30, кімната 214.

Ліквідатор ДП "Криворізька автобаза №16 ВАТ "Криворіжбудтранс"

повідомляє про проведення повторних відкритих торгів (аукціону) з реалізації майна банкрута (повторні відкриті торги, призначені НА 12.01.2014р. не відбулися через відсутність покупців). На відкриті торги виставляється нерухоме майно:

Лот №1: одноповерхова будівля технічного боксу, загальною площею 2548,2 кв.м, збудована в 1965 році, розташована за адресою: вул. Леоніда Бородича, 7А, м.Кривий Ріг. Земельна ділянка площею 0,4873 гектарів, кадастровий номер 1211000000:03:160:0124, цільове призначення - для обслуговування нежитлової будівлі. Право власності зареєстровано за ДП "Криворізька автобаза №16 ВАТ "Криворіжбудтранс", будівля перебуває в користуванні третьої особи та є предметом судового спору.

Початкову ціну продажу знижено на 50%, - 450 471,0 грн. без ПДВ.

Письмові заявки на участь у відкритих торгах приймаються протягом 15-ти днів з дати опублікування оголошення з 9.00 до 18.00 год. за поштовою адресою: вул.Леоніда Бородича 7, м.Кривий Ріг, 50086.

Умови участі у відкритих торгах (аукціоні) та порядок ознайомлення з майном - за тел. 067-8029360.

Відкриті торги (аукціон) відбудуться 05.02.2014 р. об 11.00 за адресою: м.Кривий Ріг, вул. Леоніда Бородича 7.

Товариство з обмеженою відповідальністю "СЕМПРЕ СІСТЕМ ФІНАНС" (код за ЄДРПОУ 39001724, місцезнаходження: 04111, місто Київ, вулиця Щербакова, будинок №53) повідомляє про прийняття рішення про припинення товариства шляхом перетворення в Публічне акціонерне товариство "СЕМПРЕ СІСТЕМ ФІНАНС" та призначення Головою Комісії з припинення Єльчика Олега Миколайовича (ІПН 2927102895), на підставі Протоколу Загальних зборів Учасників №4 від 14.01.2014 року, про що державним реєстратором юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців Шевченківського району реєстраційної служби Головного управління юстиції у місті Києві 14.01.2014 року внесено запис до ЄДР.

Заяви кредиторів Товариства направляються в двомісячний строк з дня виходу публікації про припинення Товариства за адресою: 04111, місто Київ, вулиця Щербакова, будинок №53.

У заяві зазначаються: повне найменування і поштові реквізити кредитора претензії; обставини, на підставі яких пред'явлено заяву; докази, що підтверджують ці обставини; вимоги заявника; сума заявлених вимог та її розрахунок, якщо претензія підлягає грошовій оцінці; платіжні реквізити заявника претензії; перелік документів, що додаються до заяви, а також інших доказів.

Розрахунок з кредиторами провадиться у порядку черговості, встановленої статтею 112 Цивільного кодексу України, відповідно до проміжного ліквідаційного балансу, починаючи від дати його затвердження, за винятком кредиторів четвертої черги, виплати яким проводяться зі спливом місяця від дня затвердження проміжного ліквідаційного балансу.

Заліщицький районний суд викликає 21 січня 2014 року о 9 годині 00 хвилин за адресою: м. Заліщики, вул. Лисенка, 1, відповідача Мороза Віталія Степановича, остання адреса приживання: м. Заліщики, вул. С. Бандери, 185а Тернопільської області, в судове засідання у цивільній справі за позовом ПАТ КБ "Надра" до Мороза Віталія Степановича про стягнення заборгованості за кредитним договором.

---

08 січня 2014 року ухвалою Господарського суду міста Севастополя (адреса суду: вул. Павліченко, 5, м. Севастополь, 99011) у справі № 919/1441/13 порушено провадження у справі про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю "Комстар ЛТД" (місцезнаходження боржника: вул. Хрустальова, будинок 76 Б / 1, м. Севастополь, 99040, ЄДРПОУ 31454740), введено мораторій на задоволення вимог кредиторів, введено процедуру розпорядження майном, розпорядником майна боржника призначено Бондаря Олександра Анатолійовича, який діє на підставі свідоцтва № 1168, виданого Міністерством юстиції України 18.07.2013 р. і мешкає за адресою: вул. П.Корчагіна, будинок 4, кв.26, м. Севастополь, індекс 99014.

Конкурсні кредитори з вимогами, які виникли до дня порушення провадження у справі про банкрутство зобов'язані подати до Господарського суду міста Севастополя письмові заяви з вимогами, а також документи, що їх підтверджують, протягом тридцяти днів від дня офіційного опублікування даного оголошення. Копії відповідних заяв та доданих до них документів кредитори надсилають боржнику та розпоряднику майна.

Відлік тридцятиденного строку на заяву грошових вимог кредиторів до боржника починається з дня офіційного опублікування даного оголошення.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001 м.Запоріжжя, вул. Шаумяна, буд.4) від 27.12.2013 р., по справі №908/3743/13, комунальне підприємство "Комбінат шкільного харчування" (71503, м.Енергодар Запорізької області, бул.Юності, буд.6, код ЄДРПОУ 31650995), визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Сокирченко Яків Олександрович (свідоцтво №1561 від 22.07.2013р., видане Міністерством юстиції України, адреса для листування: бул. Будівельників, буд. 23, м. Запоріжжя, 69123).

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації.

Постановою господарського суду Рівненської області (33013, м. Рівне, вул. Набережна, 26 - А) від 24.12.2013 року по справі № 5019/104/11 визнано банкрутом ВАТ "Бистрицьку сільськогосподарську машинно-технологічну станцію" (34644, Рівненська обл., Березнівськи р-н., с. Бистричі, вул. Надслучанська, 308, ЄДРПОУ 00906752, р/р № 260021749 в АТ "Райффайзен Банк Аваль", МФО 380805) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сокотуна В. А. (свідоцтво № 247 від 02.04.2013 року, 33028, м. Рівне, вул. Драгоманова, 27, офіс 10).

Ухвалою Господарського суду Київської області від 12.08.2013 року у справі Б8/078-12 (вул. Комінтерну, 16, м. Київ-32, 01032), відкрито процедуру санації товариства з обмеженою відповідальністю "ТРУДІВНИК", ідентифікаційний код: 20597017, місцезнаходження: 08722, Київська обл., Обухівський район, с. Трипілля, вул. Суворова, буд. 2.

Керуючим санацією призначено арбітражного керуючого Мальцеву Альбіну Вячеславівну, м. Київ, пр-т П.Тичини, буд. 20-А, кв. 78, свідоцтво Міністерства юстиції України № 758 від 19 квітня 2013 року.

Постановою господарського суду Харківської області від 08 січня 2014 р. по справі № 922/5198/13 товариство з обмеженою відповідальністю "СПЕШЛ ТЕКСТАЙЛ ГРУП" (ідентифікаційний код 34629919, місцезнаходження: 61046, м. Харків, вулиця Багратіона, 6) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено Тоцьку Катерину Миколаївну (62403, Харківська область, Харківський район, Бабаївська с/рада, с. Радгоспне, провулок Польовий, будинок 1, кв. 4).

Кредитори мають право заявити свої вимоги до боржника протягом місяця від публікації цього оголошення.

КУРІНЬ

№ 9 (5759) СУБОТА, 18 СІЧНЯ 2014

Сьогодні в Україні переважно хмарно, мокрий сніг і дощ, на північному сході місцями сильні опади. На дорогах північно–західної частини подекуди ожеледь. Вітер переважно північно–західний, 5—10 м/с. Температура вночі 1—6 градусів морозу, у Сумській і Харківській областях до мінус 10, на півдні та Закарпатті від 2 морозу до 5 тепла. Удень від 3 градусів морозу до 3 тепла, у південних областях 4—10 градусів із плюсом

ЦЬОГО ДНЯ, 18 СІЧНЯ

1940. Пішов із життя Богдан Вахнянин — український композитор, піаніст, педагог і диригент. **1954.** В усіх областях України відзначалося 300-річчя входження України до складу Російської держави, заходи тривали протягом першої половини року. Головною подією ювілейних урочистостей була передача Україні Кримської області. **1972.** Урочисто відкрито Ладижинську ДРЕС (Вінницька область) потужністю 1,8 млн. кВт. **1994.** Громадськість України вшанувала пам'ять видатного українського художника Івана Труша з нагоди 125-річчя від дня народження. **1999.** У Києві розпочав роботу черговий раунд україно-румунських переговорів щодо демаркації морського кордону.

ПЛАНИ ПАРТІЇ — ПЛАНИ НАРОДУ!

Репродукція плакату часів СРСР.

Пам'ятаєте, віддані справі Леніна-Сталіна навіть звичайнісінький лист до своєї сім'ї закінчували фразою: «З комуністичним привітом, твій...». Деякі підписувалися так, бо, мабуть, підозрювали, що їхні листи читає не лише сім'я, а може, і деінде. А інші — щиро, вочевидь вірили в те... що вірили: всезагальний комуністичний рай.

Нині ті, хто не вірить, а просто... живе при комунізмі, надсилають нам, простим громадянам, свої листи з... комуністичним привітом!

7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Із спостережень

Літають до Лондона, Брюсселя, Парижа, а йдуть до Азії.

Нове в будівництві

Найкращий фундамент для фінансових пірамід — політичне болото.

Політична арифметика

Незамінних рахують після виборів.

Заява

Переходжу в опозицію до влади та в подвійну опозицію до опозиції.

Словоблуддя

Демократичні фальсифікації.

Чудовий привід

Говорити правду немає кому, всі відзначають торжество свободи слова.

Чи знаєте ви, що...

...найболючіша тема — це здоров'я нації?!

Ясна річ

Безперечно, вони будуть запеклими супротивниками комунізму, адже собі комунізм вони побудували!

Свобода слова

А ми не мовчатимемо, ми будемо вихваляти олігархів, аферистів, бандитів!

Ознака

Той, хто вже палить, — ще не дорослий, дорослий той, хто вже кинув палити.

Оце масштаби!

Державні діячі мислять масштабно, тому й крадуть мільйонами.

Олександр ПЕРЛЮК.

ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ

☞ ***Я щасливий, що моя робота не така потрібна, як робота кілера.***

☞ ***Пані з квартирою легше вередувати, чоловікові з маєтностями легше бути джентльменом.***

☞ ***Альтруїзм — порятунок для зубоженого народу, не кажучи вже про альтруїстів.***

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

Вони таки не брешуть

Тенденція не є нова
Кричати голосно «Халва!»...
Задіяним в такій роботі
Насправді солодко у роті...

Маймо лице, краяни!

Хто з пальм, хто з кленів, хто з беріз
Не так давно на землю зліз,
Кривий, горбатий, кожен, всяк
Привити хоче нам свій смак,
Навчити хліб і сіль почім,
Розповісти, відкіль та хто ми...
А ми слухняненько мовчим,
Немов не ми тут автохтони...

Сергій КОВАЛЬ.

Казку Мирослава МИЛОРАДОВИЧА «Чорний тиждень» читайте в «Курені»: www.golos.com.ua.

ДОШКА ПОШАНИ

Лікування від Євромайдана

Михайло Добкін, голова Харківської ОДА (про побитого свободівця Андрія Ілєнка):

— Друзі прислали фото. Грішно сміятися з хворих людей... Але не можу стриматися...

Від чергового:

— Та у вас, добродію, нетримання? Лікарі застерігають, що причин нетримання... багато: це вікові зміни, психологічні чинники й навіть сміх... Лікування — настій грициків: 3 столові ложки грициків заварити в термосі Геннадія Кернеса двома склянками окропу й настояти три-чотири години у книгарні «Є»... Настій розділити на 4 рівні порції й випивати разом із Кернесом 4 рази до їди у Свято-Дмитрієвському храмі Харкова...

Популярно про сидіння

Державна пенітенціарна служба (заява — реакція на звернення Юлії Тимошенко про зустріч із журналістами):

— Призначене судом покарання, яке особа відбуває в умовах позбавлення волі, в першу чергу спрямоване на те, щоб особа виправилася, а не займалася... популяризацією власної персони.

Від чергового:

— А раптом, Юлія Тимошенко захотіла розповісти, як їй гарно сидиться?

Під гарячу руку

Едуард Лозовський, заступник голови Луганської ОДА (вважає, що міліція із самого початку мала використовувати зброю проти мітингувальників у Києві):

— Банди залітних гопників захопили центр столиці, і тільки через місяць після нападу штурмовиків наці на Банковій нарешті міліція мала право стріляти... А може, треба, як Жуков у Одесі в 45-му?

Від чергового:

— Цікаво, що робив би Жуков у 45-му, якби йому потрапили деякі наші чиновники під гарячу руку?

Мент–доза

Юрій Луценко, колишній глава МВС України (запевняє, що не вживав алкоголю перед тим, як його побили співробітники «Беркута» в ніч із 10 на 11 січня):

— У нашій країні вже всі звикли, що мажори завжди тверезі, а побиті міліцією завжди п'яні. Спасибі, хоч написали мені дозу: «чарка коньяку», а не «два ящики горілки».

Від чергового:

— Мабуть, ще не час. От коли у вас в'їде мажор, тоді чаркою коньяку ви не відбудетеся, а сядете знову: бо, як пішохід на проїжджій частині, зіб'єте мажора на авто.

Вкладення

Альфред Кох, колишній заступник глави уряду РФ:

— Чому ми повинні давати 15 мільярдів доларів із Фонду національного благополуччя? Що це за роздачі такі?

Від чергового:

— Це не роздачі! Це вкладення... в «Єдиную Россию».

Порнографія Жириновського

Володимир Жириновський, лідер ЛДПР:

— Із цього року вводимо нормативи для статевого життя: раз на квартал. Під впливом порнографії, порнокасет і різних таких фільмів фривольних у молодого покоління виробляється норма: що більше, то краще...

Від чергового:

— Дякуємо, що ви переключилися з політичного життя на статеве. Може, хоч раз на квартал Україна відпочиватиме від вашої порнографії і фривольностей.

Просто знахідка

Даля Грібаускайте, Президент Литви (про наслідки саміту Україна—ЄС):

— Ми справді втратили нинішнє керівництво України, але отримали український народ...

Від чергового:

— Не хвилюйтеся, тих, кого ви втратили, із задоволенням вже підібрали.

Мал. Сергія ВЕЛЬМОЖКА, Костянтина КАЗАНЧЕВА, Миколи КАПУСТИ, Василя ФЛЬОРКА.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Над номером працювали: Сергій БОРИСЕНКО, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Сергій МЕЛЬНИК.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2014 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 12 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 10 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 35 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 33514

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

